

WOXX

TIM HOFMAN

STEM JE
DE MOEDER

Het Hulpfonds helpt!

Het Hulpfonds biedt aan alle collega's van het umc en de universiteit financiële ondersteuning. Wij helpen met financieel advies, budgetbegeleiding en renteloze leningen.

Wil je meer informatie?

E-mail: info@hulpfondsradboud.nl | Telefoon: (024) 309 33 10 | www.hulpfondsradboud.nl

Radboud Universiteit Radboudumc

Karaktervolle locaties

Vergader- en Conferentiecentrum Soeterbeeck

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck

reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen

Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen

Tel. 024-3817161

Radboud in'to Languages

opent nieuwe werelden

Taaltrainingen

Start maart-april-mei

'Language is my key to the world'

www.into.nl

Save the Children

SEARCH.
RESCUE.
SAVE.

EEN KIND LAAT JE NIET VERDRINKEN

SMS SCHIP NAAR 4333
(doneer eenmalig € 3,-)

VOX NR. 7 03/2017 INHOUD

P. 8 / WAT BEWEEGT DE NIEUWE KIEZER? /

Tim Hofman: 'Fack man, jongeren hebben macht.'

P. 14 / PRINCETON AAN JE NEUS VOORBIJ /

Babak mag de VS niet in

P. 18 / WIJ ZIJN TRENDING /

Een docent, student en boze kat met bakken volgers

**P. 22 / GOOGLE-HORLOGE VOLGT
PARKINSONPATIËNT /**

'Het begon met een gek idee'

**P. 30 / BISSCHOP VAN DEN BOSCH
OP BEZOEK /**

Rome ziet Radboud weer zitten

**EN VERDER / P. 4 / KORTAF / P. 6 / IN BEELD / P. 25 /
COLUMN STUDENT / P. 29 / COLUMN LUCY'S LAW /
P. 35 / VOX CAMPUS / P. 36 / OPINIE, GEDICHT,
COLOFON / P. 38 / CULTUUR / P. 40 / ABOUT THE DUTCH**

**INTERNATIONALE
STUDENT WIL
OOK EEN BIJBAAN**

P. 26

P. 8

P. 14

P. 18

P. 22

P. 30

FOTO COVER: ERIK VAN T HULLENAAR

RE DAC TIO NEEL

EERSTE KEER

Helaas, ik heb niet zo'n romantische herinnering aan mijn eerste keer. Op voxweb.nl vertelden Jan Terlouw en Jeroen Dijsselbloem dat zij er iets bij *voelden*. Dat ze zich nog konden herinneren hoe ze dat stemhokje binnen stapten. Mijn hokje stond denk ik in het wijkgebouw aan de Tweede Oude Heselaan, want in die buurt zat ik toen op kamers. En ik heb een vage herinnering aan die plek, dus dat zullen de verkiezingen geweest zijn.

Ik weet bij God niet welke naam of welke partij ik heb aangekruist. (Jan Terlouw stemde de eerste keer VVD, Jeroen Dijsselbloem ging voor Piet Danker van de PvdA, zeiden ze tegen Vox – of was dat verkiezingspraat?). Wat ik wel weet: ik ging! Natuurlijk ging ik stemmen. Ik was er ook niet mee weggekomen als ik het niet had gedaan. Het is je burgerplicht, zegt een student in deze Vox. Precies zo formuleerde mijn vader het. Als je mag stemmen, ga je. Voor nieuwe kiezers kan de eerste keer nog spannend worden ook. Zij worden dit jaar ingewijd door Tim Hofman. Dat had ik dan weer niet.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

 www.facebook.com/voxweb.nl

 @voxnieuws

Iedere maand drinkt Vox een glaasje mee op een borrel die op een of andere manier met de Radboud Universiteit te maken heeft. Deze keer: **het Nijmeegse Studenten Verkiezingsdebat**.

Tekst: Tim van Ham / Foto's: Nick van Dijk

IN HET NIEUWS

WAT? een verkiezingsdebat, georganiseerd door ANS, Carolus Magnus en LUX
WELKE PARTIJEN KWAMEN ER SPREKEN?
 SP, VVD, GroenLinks, PvdA en D66
WERD HENK KROL NOG UITGELACHEN? uiteraard

De vijf aanwezige politici, **Frank Futselaar (SP)**, **Lisa Westerveld (GroenLinks)**, **Giselle Schellekens (PvdA)**, **Rob Jetten (D66)** en **Zohair el Yassini (VVD)**, hadden er zin in. Het enige probleem: ze waren het vooral met elkaar eens.

Het publiek riep VVD'er **Zohair el Yassini** uit tot een van de winnaars van het debat. Extra (virtuele) zetels leverde dat niet op in de zaal. "Oke, een goed *debater* met slechte ideeën, dus", was zijn eigen conclusie.

Debatleider en hoofdredacteur van ANS **Tom Plaum** had ook de PVV uitgenodigd. "Ze zeiden dat er niemand beschikbaar was. En dat ze toch al genoeg stemmen zouden halen in Nijmegen."

De kamergotchi van voormalig LSVb- en AKKU-voorzitter **Tom Hoven** is Marianne Thieme, maar ze gaat bijna dood. "Gisteren vroeg ze al om frikadelletjes."

De **provocerende student** met het 'Make America Great Again'-petje wilde best even op de foto. Maar alleen zonder naam. En zonder de das van zijn dispuut. Bij dezen.

UB-ergernis Het komt regelmatig voor in de Universiteitsbibliotheek: studenten nemen 's ochtends plaats achter een pc, laten er wat spullen achter en gaan naar college, de fitnesszaal of de Refter, om een paar uur later weer hun plekje in te nemen. Dat kan vanaf maart niet meer zonder je pc kwijt te raken. Die wordt na drie kwartier vrijgegeven voor andere gebruikers. Veel studenten reageren tevreden op de maatregel: 'God bestaat!'

Nimmastudent 'Tits out for Nijmegen!' In dezelfde maand dat de sekstape van Patricia Paay op internet belandde, werd in Nijmegen het Snapchataccount van 'Nimmastudent' onder het vergrootglas gelegd. Nijmeegse studenten sturen pikante en anonieme naaktfoto's naar de beheerder van dat account, die ze vervolgens doorstuurt naar iedereen die Nimmastudent volgt. Door de grote aandacht ging het account even offline – "we kunnen niet meer garanderen dat alleen studenten meekijken" – maar het is inmiddels weer volledig operationeel.

Erfenis De Radboud Universiteit heeft altijd een speciaal plekje in het hart gehad van Theodoor Wubben. De 81-jarige oud-student overleed in oktober en heeft de Nijmeegse universiteit opgenomen in zijn testament. Hoeveel geld hij precies nalaat, is niet bekend. De nalatenschap is hoe dan ook bijzonder, want het is de eerste die het Nijmeegse Universiteitsfonds binnenkrijgt. Het geld wordt gebruikt voor studenten die het financieel lastig hebben.

Ongezonder Werken op de universiteit is ongezond. Dat is grofweg de conclusie van een onderzoek dat is uitgevoerd door vakbond FNV. Bijna 80 procent van het wetenschappelijk personeel noemt de werkdruk hoog of zeer hoog. Vanwege de werkdruk overweegt 60 procent wel eens om van baan te verwisselen. Volgens Bernadette Smelik,

FOTO: DANIELLE BLOEMEN

Deze foto van Mycelium (Communicatiewetenschap) werd tijdens de Pre-RAGweekborrel in februari verkozen tot mooiste inzending voor de jaarlijkse studieverenigingenkalender. De opbrengst van de verkoop gaat via de RAGweek (8-15 maart) naar AYA (jongeren met kanker) en naar een onderwijsproject in Rio de Janeiro.

voorzitter van de Ondernemingsraad, wordt het tijd voor maatregelen. "Jarenlang hebben we het met pappen en nathouden kunnen managen, maar die tijd is nu echt voorbij."

Uitvalcijfers *Who run the world? Girls!* In ieder geval op de Radboud Universiteit, zo blijkt uit de uitvalcijfers van de afgelopen tien jaar. Neem de uitval in het eerste jaar: iedere keer weer houdt een op de vier jongens ermee op. Meiden zijn veel honkvaster: een op de zeven houdt het in het eerste jaar voor gezien. Het genderverschil tekent zich ook af in het studierendement. Van de

meiden heeft iets meer dan 70 procent na vier jaar haar bachelor op zak, bij de jongens is dat iets meer dan de helft. Had Beyoncé toch gelijk.

Vici's Nooit eerder sleepte de Radboud Universiteit zo veel Vici-beurzen in de wacht als dit jaar: maar liefst zes onderzoekers krijgen anderhalf miljoen euro bijgeschreven van onderzoeksfinancierder NWO. Hiermee mogen ze hun eigen, vernieuwende onderzoekslijn opzetten. De gelukkigen zijn: Lotte Jensen, Alexey Kimel, Ronald van Rij, Mark Huijbregts, Anneke den Hollander en Onno Crasborn.

25.000

Historicus Coen van Galen wist in een maand tijd (meer dan) 25.000 euro bij elkaar te sprokkelen voor het bestuderen van slavenregisters in Suriname. Dankzij crowdfunding kan hij zijn onderzoek nu gaan uitvoeren. Gegevens van tot slaaf gemaakte mensen (de term 'slaaf' ligt gevoelig) als geboortedatum, moeders naam en vrijlating dan wel verkoop zijn tussen 1830 en 1863 allemaal opgeschreven in grote boeken. Die data wil Van Galen digitaliseren, zodat ze toegankelijk worden voor publiek en ontsloten worden voor (onder andere zijn eigen) onderzoek.

FOTO: TIM VAN HAM

WAARVAN AKTE

'Er gaat zeker iets mis, maar het is geen no-go-area.'

Conflictdeskundige **Luuk Slooter** relativeert op 13 februari tegenover de NOS de situatie in de Parijse banlieues, naar aanleiding van recente rellen in de voorsteden. Slooter doet al jaren onderzoek naar banlieues en woonde er enige tijd.

BOVEN HET MAAIVELD AUKE

FOTO: GERARD VERSCHOOTEN

Alcohol is het smeermiddel op menig studentenfeestje, maar heeft ook een keerzijde. Student Auke is helemaal klaar met de hoofdpijn, de kurkdroge tong en de gaten in zijn geheugen. 'Ik heb geen zin meer in wekelijkse bijna-doodervaringen. Ik heb er geen zin meer in om te doen alsof die kater allemaal wel meevalt', schrijft hij in zijn eerste column. Op voxweb.nl doet Auke wekelijks verslag van zijn droge maand: hoe is het om als student de biertjes, wijn en wodka te laten staan?

BRAND OP HET SPINOZAGEBOUW

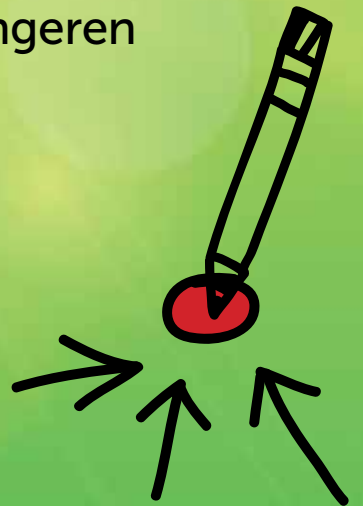
Op Valentijnsdag brak brand uit op het dak van het Spinozagebouw. Een koelmachine had vlam gevat. Drie brandweerwagens en zeven politieauto's arriveerden, terwijl het gebouw werd ontruimd. Achteraf klaagden studenten dat ze het alarm niet hadden gehoord. Maar de meesten waren in een vroeg stadium op de hoogte van de brand via social media. Er vielen geen gewonden.

Foto's: Joeri Borst en Peter van der Heiden (inzet)

NIEUWE KIEZER AAN ZET

Bijna een miljoen jongeren mogen op 15 maart voor het eerst stemmen. Gaan ze ook daadwerkelijk naar de stembus? En welke issues vinden ze belangrijk? Geert Wilders lijkt op de Nijmeegse campus geen grote aanhang te hebben. BNN-presentator Tim Hofman boeit het niet op wie jongeren gaan stemmen, als ze maar gáán.

Tekst: Mathijs Noij en Martine Zuidweg / Tekst kaders: Felix Wagner / Foto's: Erik van 't Hullenaar

Nederland telt zo'n 850.000 jongeren die dit jaar voor het eerst mogen stemmen: de 18- tot 23-jarigen. Het is geen groep die massaal komt opdagen, bleek bij de vorige Tweede Kamerverkiezingen. In 2012 bleef bijna een derde van de jongeren thuis. Deze generatie heeft 'een schop onder z'n hol' nodig, vindt BNN-presentator Tim Hofman. Om de jongeren dit jaar toch naar de stembus te krijgen, begon Hofman de campagne Stembus 2017.

Hofman is een van de invloedrijkste personen op social media in Nederland. Helemaal onder jongeren. Hij heeft 220.000 volgers op Instagram en ruim 240.000 abonnees op zijn YouTube-kanaal #Boos, waar hij nu ook politieke filmpjes plaatst. Als er dus iemand is die de jonge generatie zich 'helemaal de moeder kan laten stemmen' (om Hofmans woorden te gebruiken), dan is hij het wel.

De presentator slash dichter slash DWDD-tafelheer heeft zich echter een lastige klus op de hals gehaald: jongeren en politiek is nou niet bepaald als chips en cola, of friet en mayonaise. Radboud-politicoloog Koen Vossen merkte het ook toen hij nog werkte als docent maatschappijleer op een middelbare school: de meerderheid van de jongeren vindt politiek geen gespreksonderwerp. "Het is voor hen zoets als praten over het pensioen: een ver-van-mijn-bedshow." Al geldt dat volgens hem vooral voor de lager en middelbaar opgeleide jongeren. Toch verwacht Vossen op 15 maart een hogere opkomst onder jongeren dan andere jaren. "Het zijn nu spannende verkiezingen. Ook als je geen kranten leest en opinieprogramma's kijkt, krijg je mee wat er speelt rondom Trump en Wilders."

Stoere vent

Maandblad *Vrij Nederland* liet onderzoek doen naar de politieke voorkeur van jongeren tussen 18 en 25 jaar. Daarin kwam de PVV naar voren als de populairste partij. Vossen kan zich de populariteit van Geert Wilders onder deze

Ruud Walvius (20), politicologie

"Ik ga zeker stemmen. Ik vind dat het – hoe cliché ook – mijn burgerplicht is. Zelfs als er geen partij is waarmee je je kunt identificeren; stem dan gewoon blanco. Zolang je maar je recht om te stemmen gebruikt. Publieke debatten vind ik interessant, nu natuurlijk helemaal met die populistische partijen. Het is leuk om te kijken welke partijen gekke sprongen maken. De VVD was altijd een beetje antipopulistisch, maar nu doen de VVD-boegbeelden ook mee. Dat vind ik dan typerend voor zo'n partij. Ik twijfel nog over wat ik ga stemmen. Sinds ik in Nijmegen studeer, ben ik wat meer naar de linkerkant gekropen. Vroeger was ik iets rechtser. Klimaat is voor de hele wereld het nummer 1-probleem, maar dat wordt niet vaak aangekaart. Gelukkig nu wel in Nederland, door Jesse Klaver en zijn partij. Europa is natuurlijk ook belangrijk, maar ik denk dat we best wel wat eurokritischer mogen zijn met z'n allen."

groep wel voorstellen. “Veel jongeren vinden hem wel een stoere vent. Die durft wat, denken ze. Hij heeft ook iets rebels, ik begrijp wel dat dat adolescenten aanspreekt.” Vossen wijst er wel op dat het vooral laagopgeleide jongeren zijn die Wilders omarmen. “Onder studenten is Wilders veel minder populair. Dat zag je bij de vorige verkiezingen ook aan de uitslag van het stembureau op de campus: minder dan 3 procent stemde PVV.”

De uitslag van een Vox-enquête onder 248 Nijmeegse studenten die voor het eerst mogen stemmen, wijst daar ook op. Van de 63 studenten die half februari al wisten wat ze gingen stemmen, zeggen er maar twee voor de PVV te kiezen. Op het gebied van kiesgedrag is de kloof tussen

mbo'ers en jongeren die aan de universiteit studeren dus groot. Partijen die wel op de stem van de Nijmeegse student mogen rekenen zijn GroenLinks en D66 – de andere partijen blijven qua populariteit achter op deze twee.

Parlementair historicus Wim de Jong vertelt dat de thema's van Wilders beter aansluiten bij de lager opgeleide jongeren. “Jongeren op het mbo maken zich zorgen over hun banen, die straks misschien door Polen of door andere buitenlanders worden ingepikt. Ze vrezen de geïnternationaliseerde wereld, want ze zijn bang dat zij het slachtoffer zullen zijn.”

Studenten zien zichzelf niet snel als slachtoffer, is zijn indruk. Integendeel: ze hebben juist het gevoel dat de

'FACK MAN, verkiezingen zijn zo belangrijk'

Wajo, 'we' zijn met veel en hebben gewoon wat te zeggen! Tim Hofman wil dat jongeren massaal gaan stemmen op 15 maart. Daarom rijdt hij met zijn campagnekaravaan De Stembus door Nederland. Student en Vox-medewerker Auke Roos belde hem op.

Tekst: Auke Roos / Foto: Erik van 't Hullenaar

Ja hallo Tim. Waarom moeten we van jou massaal naar de stembus?

“Wij als jongeren zijn gewoon met ontzettend veel. We hebben dus macht. Maar je ziet nu dat veel jongeren denken dat politici toch niet naar hen luisteren, en daarom niet gaan stemmen. Door dat lage aantal jonge kiezers kan het zijn dat politici zich niet meer direct tot jongeren richten. Hierdoor raak je steeds verder van elkaar verwijderd.”

Wanneer bedacht je dat jij de persoon moest zijn die jongeren een schop onder hun hol geeft?

“Vorig jaar had ik mijn actie ‘1 pil te veel, maakt

geen crimineel’. Toen merkte ik opeens dat jonge mensen naar het Politiek24-kanaal gingen om mij te bekijken. Ik dacht toen: *wajo*, het ligt dus niet aan de politiek, maar misschien aan de taal die politici uitslaan. Ik heb dat idee een beetje laten borrelen. Nadat mijn YouTube-programma #BOOS succesvol werd, leek het me wel tof om via dat kanaal iets met politiek te doen. We zijn toen de rubriek ‘Polertiek’ gestart. Plots merkte ik dat politici zich met mij gingen bemoeien, omdat de achterban van #BOOS soms veel druk zette op partijen. Iedereen ging vet veel mailtjes naar partijen sturen. Daardoor was er opeens een

wereld aan hun voeten ligt. “En dat is in zekere zin natuurlijk ook wel zo. De arbeidsmarkt is gunstig voor hoogopgeleide jongeren. Daarbij voelen ze zich prima thuis in een internationale omgeving. Ze zijn er op de campus al helemaal aan gewend.”

In Wilders' visie staan conflicten centraal. “Jonge, laagopgeleide mannen staan vaak op eenzelfde manier in het leven”, zegt Vossen. En De Jong en zijn collega Harm Kaal wijzen erop dat het wereldbeeld van politici als Wilders ver verwijderd is van het academische perspectief op de wereld. “Wij zijn wetenschappers. Wij gaan niet voor tegenstellingen, wij gaan voor nuance. Onze studenten krijgen dat met de paplepel ingegoten.”

Studentenopstanden

Dat de groep 18- tot 25-jarigen mag stemmen is nog niet zo lang de gewoonste zaak van de wereld. Na de Tweede Wereldoorlog verlaagde Den Haag de grens naar 23 jaar, in 1965 mocht je stemmen vanaf je 21ste en pas in 1972 mochten 18-jarigen stemmen. “Het was de tijd van de studentenopstanden en de demonstraties tegen de Vietnamoorlog”, zegt historicus De Jong. “Plus: het opleidingsniveau nam toe. Men durfde het daarom ook wel aan.” Waarschijnlijk was de verlaging van de kiesgerechtigde leeftijd ook een strategische zet van de gevestigde politici. “Oké, jullie mogen meedoen, maar dan moeten jullie ook ophouden met je opstanden en je aan de spelregels houden van het parlementair overleg.”

voorstel tot wetswijziging (over de acceptatieplicht van scholen, red.).”

Je hebt laatst een manifest geschreven met als titel 'Ik stem, dus ik neem vrij'. Waarom vind je dat zo belangrijk?

“Het gaat niet om de tijd die je nodig hebt om te stemmen, maar om het grotere geheel. We vieren het als Jezus doodgaat, of juist geboren wordt, of als de koning jarig is. Maar waarom vieren we niet de dag waarop we de koers van ons land bepalen? Dat is zoiets groots, *fack man*, dat is zoiets belangrijks! Eigenlijk roep ik op tot burgerlijke ongehoorzaamheid, een soort democratisch anarchisme. We moeten allemaal vrij nemen om te laten zien dat die dag bijzonder is.”

Maakt het jou uit op welke partij jongeren gaan stemmen?

“Nee. Het doel van deze actie is niet om een bepaalde kleur uit te stralen. Het is vooral belangrijk dat wij beseffen dat we echt iets te zeggen hebben, en dat kunnen we laten horen door te gaan stemmen. Ik denk dat sommige partijen of politici, zoals Wilders, problemen verbinden aan basale emoties. Dat is iets wat jongeren erg aantrekt. Jongeren hebben gewoon niet die behoefte aan grijze termen. Het maakt mij dan ook niet uit of deze actie meer stemmen oplevert voor de

HET MAAKT ME NIET UIT OF MIJN ACTIE STEMMEN OPLEVERT VOOR DE PVV'

PVV. Met deze campagne kiezen we geen kleur. Ik wil gewoon dat jongeren beter vertegenwoordigd worden in de democratie.”

Maar zijn die grijze termen niet nodig omdat het nu eenmaal complexe onderwerpen zijn?

“Helemaal waar! Maar sommige dingen zijn echt niet zo complex als ze lijken.”

Zoals?

“Nou, als je kijkt naar ‘marktwerking in de zorg’. Dat klinkt superingewikkeld, maar het is eigenlijk heel simpel. Je hebt twee opties: óf de overheid reguleert de zorg, óf bedrijven met een winstoormerk reguleren de zorg. Het is dus vaak helemaal niet zo ingewikkeld als het lijkt.”

Wanneer is jouw actie geslaagd?

“Kijk, er is al winst want jongeren en politiek is al weken een topic, je hoort het iedere dag op tv. Het zou natuurlijk mooi zijn als het opkomstpercentage hoger ligt dan 70 procent (opkomst 18-25-jarigen in 2012, landelijk was het gemiddelde 74,6 procent, red.). Verder moeten partijen natuurlijk ook gewoon hun verkiezingsprogramma op jongeren afstellen.

Je ziet nu dat de PvdA haar verkiezingsprogramma op Spotify heeft gezet, dat is natuurlijk superhip.”

Hoe kunnen Nijmeegse studenten meehelpen om nog meer jongeren naar de stembus te krijgen?

“We hebben een heel leger aan vrijwilligers, maar meer hulp is altijd welkom. Als je wilt flyeren kun je flyeren, of als je mee wilt met De Stembus kan dat ook. Allemaal mailen naar destembus2017@gmail.com. We roepen ook iedereen op om content te maken. Als jij zegt *fack it*, ik weet hoe ik in begrijpelijke taal dingen duidelijk kan maken, stuur je tekst dan naar mij en ik zal het posten.”

Zeg Tim, weet je zelf al wat je gaat stemmen?

“Ik twijfel nog tussen twee partijen, maar ik ga lekker niet zeggen welke dat zijn. Ik wil nu ook gewoon neutraal zijn. Misschien dat ik het je na 15 maart vertel, maar dat zien we dan wel. Voor nu is het belangrijk dat we allemaal gaan stemmen.”

Lisanne Nuijen (20), medische biologie

"Ik heb de Stemwijzer en de Jongerenkieswijzer ingevuld. Daar kwamen linkse partijen uit, voornamelijk de SP. Dat laatste had ik nooit gedacht, maar ik denk er nu toch over misschien voor die partij te kiezen. Van huis uit heb ik meegekregen dat het belangrijk is te gaan stemmen. Mijn moeder nam me vroeger altijd mee naar de stembus bij verkiezingen.

De Jongerenkieswijzer is echt een goed initiatief. De onderwerpen zijn voor ons jongeren relevant, zoals bijvoorbeeld de studiebeurs. Over een verandering van de AOW-leeftijd kan ik over vier of acht jaar ook nog stemmen. Daar heb ik nu niets aan. Ik denk ook dat je naarmate je ouder wordt op andere thema's gaat letten en dat je mening dan mee verandert. Thuis heb ik twee broers die van het mbo af komen. De verkiezingen interesseren hen veel minder. Zij zien niet echt het belang in om te gaan stemmen. Ik denk dat scholen meer aandacht kunnen besteden aan het onderwerp door te zeggen: 'Hé jongens, de verkiezingen komen eraan en dat is niet iets vrijblijvend'. Het initiatief van Tim Hofman vind ik heel goed. Hij is bovendien zelf jong; als Henk Krol zo iets zou zeggen, komt dat heel anders over."

De allerjongste groep kiezers houdt zich ook nu nog vaker bezig met immateriële zaken dan oudere kiezers die al een huis, gezin en hypotheek hebben om te beschermen. Harm Kaal: "Vandaar ook dat GroenLinks en D66 het goed doen bij studenten. Op hun agenda staan onderwerpen als goed onderwijs, milieu, de multiculturele samenleving, euthanasie en het homohuwelijk." Progressieve thema's die ook de 51-jarige Alexander Pechtold een hip imago geven. De D66-voorman kweekte bij studenten bovendien veel goodwill met zijn harde opstelling tegenover Wilders.

De Jong en Kaal snappen heel goed dat een lijsttrekker als Jesse Klaver populair is bij jongeren. Het is een jongen van deze tijd, die de communicatiemiddelen van jongeren gebruikt en niet cynisch is zoals sommige oudere politici. Kaal: "Jongeren herkennen zich in hem. Ze willen net als Klaver een bijdrage leveren aan de wereld, niet aan de zijlijn staan. 'Jesse we can!'"

GroenLinks doet het bovendien erg goed op social media. Het bereik van haar Facebookposts is groter dan dat van andere partijen, zegt politiek socioloog Niels Spierings, die onderzoek doet naar het effect van sociale media op stemgedrag. En dat is belangrijk, zegt Spierings. "Eén ding is zeker: *campaigning matters*. Je moet als politicus vaak je gezicht laten zien. En dat kan via sociale media."

Facebook

Volgens Spierings is Facebook tijdens deze verkiezingen door politieke partijen 'ontdekt' als politiek kanaal om direct massa's mensen aan te spreken.

"In 2012 lag de nadruk nog meer op Twitter. Maar daar vind je 'het volk' niet. En zeker de jongere niet." Toch is het belang van Twitter niet helemaal uitgespeeld.

LISANNE

Jelle van den Biggelaar (21), European Law School

"Ik heb de stemwijzer ingevuld, maar ik kan me niet vinden in de uitkomst. Op plek twee staat DENK, daar ga ik niet op stemmen. Op de eerste plaats GroenLinks, op drie de Partij voor de Dieren (PvdD) en daarna D66. Dat zijn wel drie partijen die ik overweeg. Ik heb de programma's van de PvdD en D66 bekeken. GroenLinks moet ik nog checken, alleen heb ik niet zo veel met Jesse Klaver.

Het klimaat is voor mij een van de belangrijkste factoren die ik meeneem in mijn stemkeuze. Daarmee hangt samen dat ik geen vlees eet. Vlees is een van de meest vervuilende producten ter wereld. Er is maar één partij die vlees echt wil ontmoedigen maar ik weet niet of ik op de Partij voor de Dieren wil stemmen. Als je echt verandering wilt, vraag ik mij af of je dat bereikt door strategisch te stemmen. Ik weet ook niet hoe ik mij straks voel als Geert Wilders wordt gekozen. Of ik mij daar dan schuldig over moet voelen. Als D66, GroenLinks of Partij voor de Dieren allemaal een paar zetels krijgen, dan hoop ik dat zij in elk geval niét met Wilders gaan samenwerken."

Al is het maar op een in-directe manier: de reguliere media rapporteren uitgebreid over wat er allemaal op Twitter gebeurt. De *fitty* tussen Wilders en Pechtold van een paar weken geleden bijvoorbeeld, toen Wilders een bewerkte foto van de D66-leider verspreidde. Maar, zo zegt Spierings, de media houden inmiddels ook Facebook steeds beter in de gaten.

Met het oog op het grote bereik van Tim Hofman kijkt Spierings met interesse naar zijn ga-stemmen-campagne. "Sociale media hebben zeker de kracht om mensen te mobiliseren: om potentiële niet-stemmers over te halen toch naar de stembus te gaan." Onder universitaire studenten, verwacht Spierings, zal de opkomst zoals altijd hoog zijn. Dat is niet per se te danken aan sociale media, want de politieke betrokkenheid is toch wel groot. "De groep die Hofman over de streep kan trekken, zal daarom overwegend lager opgeleid zijn."

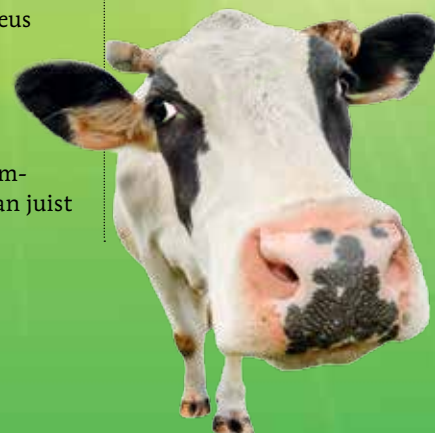
Uit de Vox-enquête blijkt dat veel jonge studenten half februari nog zweefden: ongeveer twee derde twijfelde tussen enkele partijen, óf had nog helemaal geen idee. Hilde Reiding, die zich voor het Centrum voor

Parlementaire Geschiedenis verdiepte in de nieuwe kiezer, kan zich dat goed voorstellen. "Politiek is voor deze groep een heel nieuw terrein. Het gaat voor een groot deel over thema's waarin je je als jongere nog niet hebt verdiept. Als je ouder wordt, weet je gevoelsmatig beter welke partij bij je past. Je weet beter wat je wilt en wat je belangrijk vindt en dat maakt het kiezen makkelijker."

Tuurlijk is het nuttig om nieuwe kiezers goed te informeren, zegt ze. Dat Tim Hofman politici oproept om duidelijke taal te gebruiken, vindt ze dan ook positief. Wel heeft ze vraagtekens bij de manier waarop dat in zijn filmpjes gebeurt. "Als de helft van je tijd opgaat met de vraag aan de kijker met welke politicus die het bed wil delen, dan houdt je weinig ruimte over voor de inhoud. Voel je je als jongere dan wel serieus genomen?"

Spierings wijst op de inzet van *influentials* op Instagram: jonge mensen met veel volgers die voor bedrijven producten aanprijzen. "Misschien werkt dat ook wel voor het laten stemmen van jongeren. En is de methode van Hofman juist wél de manier." *

BAAHHHHHH!

HET WRANGE EIN VAN BABAKS 'AM DREAM'

DE ERICAN

De Iraans-Nijmeegse onderzoeker Babak (31) wist een droombaan aan Princeton University binnen te halen. Maar door de *'Muslim ban'* van president Trump ziet hij zijn toekomst, en die van zijn vriendin, nu in rook opgaan.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto's: Getty Images

Zelf vindt hij het ook idioot dat hij niet met zijn echte naam in Vox wil. "Dat doe je alleen als je iets te verbergen hebt of als je een misdadiger bent." Beide zijn niet op hem van toepassing. Wat Babak wel is: een Iraniër. Eentje die op het punt stond naar de Verenigde Staten te emigreren vanwege een baan als onderzoeker aan de prestigieuze Princeton University. Tot president Trump zijn *'Muslim ban'* in het leven riep. Om zijn kansen op een Amerikaans visum niet nog verder te laten slinken, zorgt Babak er liever voor dat hij niet vindbaar is op het internet. Terwijl hij zijn verhaal wel wil delen met de wereld. Vandaar het pseudoniem Babak.

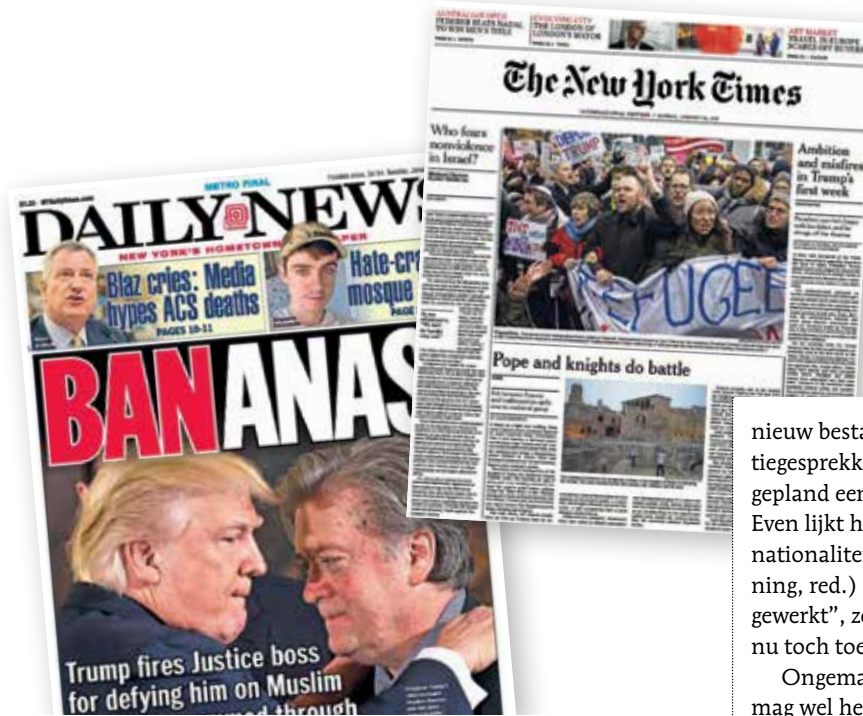
Eind januari

Het is eind januari als we elkaar voor het eerst spreken in de kantine van het Donders Instituut in Nijmegen. Trump heeft zijn decreet dan net wereldkundig gemaakt: mensen uit zeven overwegend islamitische landen mogen de VS niet meer in. Een klap in het gezicht van Babak. "Ik zou in juni beginnen als postdoc in Princeton. Nu kan ik niet gaan, want ik krijg geen visum."

Babak is in december cum laude gepromoveerd aan het Donders Instituut. Daarop werd hij gevraagd naar Princeton te komen voor neurowetenschappelijk onderzoek. Een droombaan, en de juiste stap op het juiste moment in de carrière van Babak.

Trump geeft als argumentatie voor zijn *'Muslim ban'* dat hij zijn land moet verdedigen. Niet dat een Iraniër ooit een aanslag pleegde in de Verenigde Staten, maar je kunt nooit weten.

Ook de vriendin van Babak is Iraans. Zij heeft een goede baan als onderzoeker in Eindhoven. Maar ze wil graag met Babak mee naar de Verenigde Staten om een

'WE DENKEN NU OVER EEN PLAN B'

WETENSCHAPPERS ZIJN BOOS

De 'Muslim ban' van Donald Trump leidde tot grote verontwaardiging binnen de wetenschap. Direct na zijn decreet ging een petitie de wereld over die werd getekend door meer dan zesduizend wetenschappers. Het was een oproep om internationale congressen in de VS te boycotten uit solidariteit met studenten en academici die worden benadeeld door het beleid van de Amerikaanse president. Op het Donders Instituut was de actie van Trump ook aanleiding voor het verplaatsen van een congres. Hersenonderzoeker Roshan Cools zag zich genoodzaakt een gepland congres over cognitie dat op de rol stond voor september op stel en sprong naar Nijmegen te halen. "We zouden met zo'n zeventig onderzoekers bij elkaar komen op Brown University in Providence", vertelt ze. "Het is een jaarlijkse bijeenkomst, in 2018 zou Nijmegen de ontvangende universiteit zijn. Die volgorde hebben we nu omgedraaid." De reden is dat de organisatie niemand wil uitsluiten van deelname. "Uitsluiting gaat in tegen onze academische waarden. Wetenschap moet juist open zijn." De Radboud Universiteit veroordeelde het decreet van Trump ook en sloot zich begin februari aan bij een oproep van de European University Association (EUA) aan de Amerikaanse regering om het inreisverbod in te trekken.

nieuw bestaan op te bouwen, en daarom heeft ze sollicitatiegesprekken geregeld in New York. Die interviews staan gepland een paar dagen nadat Trump zijn decreet uitsprak. Even lijkt het erop dat zij niet kan gaan, vanwege haar nationaliteit. "Maar ze heeft een greencard (werkvergunning, red.) omdat ze al eerder in Silicon Valley heeft gewerkt", zegt Babak. "Houders van een greencard krijgen nu toch toestemming om het land in te reizen."

Ongemakkelijk is het wel. Zij heeft geen baan maar mag wel het land in, hij heeft een prachtpositie maar wordt door Uncle Sam geweigerd. Wat heeft zij dan nog aan de andere kant van de oceaan te zoeken? Omdat niemand precies weet hoe het afloopt met Trump en zijn onvoorspelbare gedrag – in Amerika zijn al rechtszaken tegen Trump aangekondigd – zegt de vriendin van Babak haar sollicitatiegesprekken niet af. Wel zal ze open kaart spelen tegenover haar potentiële nieuwe werkgevers. "Heel verwarrend allemaal", zegt Babak op een van de kunststof stoeltjes in het fancy Donders-restaurant.

Terwijl zij in het vliegtuig zit, maken de Nijmeegse collega's van Babak zich boos om zo veel onrecht. Ze verbazen zich erover dat hijzelf relatief kalm blijft. "Weet je, het is voor Iraniërs altijd lastig geweest een visum voor Amerika te krijgen", verklaart hij zijn reactie zelf. Noem het gewenning. "Toen ik na mijn studie in Iran wilde studeren in Californië, duurde het vijf maanden voor ik een visum kreeg. Ik boek altijd pas mijn ticket als het visum binnen is."

Onder president Obama was de relatie tussen Iran en de Verenigde Staten meer ontspannen. Dat was meteen merkbaar voor Babak. Tijdens zijn werk als promovendus in Nijmegen stak hij vier keer de oceaan over. Zonder visumproblemen.

Begin februari

Het is 4 februari als een federale rechter in Seattle het inreisverbod van Trump onwettig verklaart en tijdelijk blokkeert. Is dit voor Babak een enorme opluchting? We hebben telefonisch contact. "Niet voor mezelf", luidt zijn antwoord. "Maar ik vind het wel een opluchting te merken dat het Amerikaanse rechtssysteem nog functioneert." De reactie van Trump is echter allesbehalve geruststellend. Hij veroordeelt de 'zogenaamde rechter' en dreigt met een nieuw decreet te komen – en snel ook.

Babak is blij dat sommige gedupeerden van het inreisverbod nu toch snel de VS binnen kunnen glippen. Zoals de ouders van een Iraanse vriendin die met haar partner in Amerika woont en hoogzwanger is. Haar ouders zouden het stel de eerste weken helpen met de baby. Ze strandden met hun visum echter in Turkije, omdat ze niet werden toegelaten op de vlucht naar Amerika. Nu kunnen ze toch naar hun dochter.

Voor Babak en zijn vriendin verandert er voorlopig niets. Nog steeds verkeren ze in grote onzekerheid. Het contract van Babak aan Princeton University zou ingaan in juni. Hoe is de situatie in de VS tegen die tijd? “Stel dat Trump het niet voor elkaar krijgt de mensen uit die zeven landen blijvend te weren, dan kan hij het hen wel heel moeilijk maken.” Op papier zijn ze welkom, in de praktijk wordt het visum niet verstrekt. “Daar ben ik bang voor.”

Als wetenschapper zal Babak bovendien regelmatig het land moeten verlaten als hij congressen wil bezoeken. De vraag is dan of hij na een buitenlandse trip de VS wel weer binnenkomt. Liever gaat hij het risico op een ‘nee’ uit de weg. Want stel dat zijn vriendin er met haar greencard wel woont, en hij kan niet meer thuiskomen; dat zou een ramp zijn. “Het is zo onvoorspelbaar!”

Er is nog een probleem dat Babak nu parten speelt. De onderzoeker wil een Rubicon-beurs aanvragen bij NWO. Met zo’n beurs kan hij onderzoeksgeld binnen halen. Op het aanvraagformulier moet hij de buitenlandse universiteit vermelden waar hij werkt of gaat werken. Dat was Princeton, maar ja, nu alles ongewis is kan hij dat niet meer opschrijven. “Eind maart moet ik

mijn aanvraag indienen. Er is veel competitie in deze wereld, het is eeuwig zonde als ik door dit gedoe mijn kansen verspeel.”

Eind februari

Drie weken later spreken we elkaar opnieuw. Babak heeft zijn Rubicon-probleem inmiddels aangekaart bij NWO en wacht op een reactie. Zijn vriendin is terug uit de Verenigde Staten. De sollicitatiegesprekken verliepen goed. Maar met het stel uit Iran, wachten ook de potentiële werkgevers de situatie liever even af. Ze willen voorkomen dat ze haar aannemen en de kandidaat alsnog afhaakt omdat partner Babak niet mee kan.

“We denken nu over een plan B”, zegt Babak. Hoe dat eruit ziet? Geen idee. “Gezien mijn cv is het logisch dat ik nu verder ga aan een universiteit in het buitenland. Zo werkt het in de wetenschap.”

De universiteit in Princeton kan niets voor hem doen. Behalve mailtjes sturen met verontschuldiging. De professor die Babak had aangenomen, schaamt zich dood voor zijn land, zegt de Iraniër. Babaks contract in Nijmegen loopt eind mei af. ★

WIJ ZIJN TRENDING

Wie zit er vandaag de dag nou niet op social media? Bij de meesten bestaat het bescheiden legertje volgers uit vrienden en familie. Maar bij docent Amber Walraven, student Jip Sanders en studentenhuiskat Angry ligt dat héél anders. 'Ik word gevolgd door 17.000 wildvreemden.'

Tekst: Tim van Ham / Foto's: Marjolein van Diejen

Jip Sanders, vierdejaarsstudent aan de Academische Lerarenopleiding Primair Onderwijs. 17.700 volgers op Instagram, 773 berichten gepubliceerd, @JipSanders

"Mijn Instagramprofiel is begonnen zoals vrijwel alle accounts: met foto's van vrienden of leuke uitstapjes. Na een tijdje begon ik met het delen van lekkere recepten en dat sloeg aan. Niet veel later begon ik aan een krachtsport cursus in het Radboud Sportcentrum en ben ik ook daarover gaan instagrammen. Verreweg de meeste posts gaan nu over sporten of voeding, dat is 'mijn ding' geworden en het aantal volgers blijft groeien. Het leukste is als je berichten krijgt van onbekenden die zeggen dat ze dankzij jou ook zijn gaan sporten. Dat geeft veel inspiratie. Doordat ik nu zo veel volgers heb, sturen sommige merken mij gratis spullen in de hoop dat ik ze op de foto zet. Als het product bij me past, gebruik ik het subtiel in een van mijn foto's. Het is niet zo dat ik echt geld verdien met mijn account, dan zou ik me er fulltime op moeten storten. Als ik er goed over nadenk, vind ik het wel raar dat 17.000 wildvreemden mij volgen. Maar ik bepaal natuurlijk zelf wat ik van mezelf laat zien. Als ik een foto van mijn vriend plaats, dan kost me dat meteen tientallen mannelijke volgers. Daar trek ik me niets van aan – hij hoort ook bij wie ik ben."

JIP SANDERS: 'EEN FOTO VAN MIJN VRIENDJE KOST ME TIENTALLEN VOLGERS'

BAASJES VAN ANGRY: 'HET ACCOUNT IS GEËXPLODEERD'

Zijn baasjes Anca Pescărașu en Franzi Mueller (studenten linguistics) beheren zijn Instagram. 3234 volgers, 93 berichten gepubliceerd, @fatgry

"Angry was van niemand, ze liep hier al rond toen wij in september op Galgenveld kwamen wonen. Wij hebben haar geadopteerd en vetge-

mest. Het account zijn we pas begin januari begonnen en nu hebben we al meer dan drieduizend volgers, het loopt echt uit de hand. In het begin was ze heel dun en vonden onze huisgenoten haar maar niks. Nu ze *instafamous* is, vindt iedereen het wél leuk. Het account explodeert nu wel een beetje, we krijgen berichten van mensen die

hun eekhoorn met Angry op de foto willen hebben. Zelfs het – nog niet geopende – Nijmeegse kattencafé volgt ons al. Dit hadden we niet verwacht. Het geheim van Angry is vrij simpel: mensen houden van dikke boze katten en dat is Angry precies! Ook zeggen veel mensen dat ze geluk brengt omdat ze een *calico cat* is (lapjeskat, red.).

We passen de vaste Instagram-trucjes toe: we gebruiken heel veel hashtags en volgen andere kattenpagina's. Wij studeren hier allebei tot september en weten nog niet wat we daarna met Angry doen. Hopelijk kan ze een paspoort krijgen en kunnen we haar meenemen. Anders kan ze altijd nog de mascotte van NEC worden, haha."

**Docent aan de Radboud
 Docenten Academie.
 2831 volgers op Twitter.**

**68.020 tweets gepubliceerd,
 @AmberWalraven**

"In 2009 plaatste ik mijn eerste tweet – die kan ik me nog wel herinneren. Ik schreef dat ik Twitter had aange- maakt omdat ik mijn naam wilde vastleggen, maar dat ik beslist geen diehard ben. We zijn intussen bijna 70.000 tweets verder, dus het is wel duidelijk dat dat niet klopte. Als je veel volgers wilt, moet je zorgen dat je een thema hebt. Ik twitter uitsluitend over onderwijs en dan kom je auto- matisch in contact met collega's door het hele land. Met Twitter blijf je op de hoogte van wat er speelt in je vak- gebied en beland je in interessante gesprekken en discussies. Daarnaast ben je zelf zichtbaarder. Ik word regelmatig gevraagd voor lezingen door iemand die mij op Twitter is gaan volgen. Laatst heb ik op verzoek van studenten een college gegeven over wat je allemaal tegenkomt na je afstuderen aan de lerarenopleiding. Dat college heb ik op een zaterdag- avond voorbereid door die vraag aan mijn volgers voor te leggen. Tijdens het college zelf zat er een Twitterpa- nel klaar om aanvullende vragen live te beantwoorden. Ik heb ook studen- ten die mij volgen – dat is geen pro- bleem. Maar ik ben terughoudend met het delen van privé-informatie. Mijn peuter van bijna vier komt wel eens voorbij, maar die noem ik nooit bij naam. En politiek gevoelige onder- werpen, daar begin ik niet aan."

**AMBER WALRAVEN:
 'VOLGERS VRAGEN MIJ
 REGELMATIG VOOR
 LEZINGEN'**

HORLOGE SPEELT HOOFDROL IN BIGDATA- ONDER- ZOEK

Verily, een spin-offbedrijf van Google, helpt de Nijmeegse universiteit bij een studie naar parkinson. 650 mensen staan hun gegevens af voor een bigdataonderzoek. Bart Jacobs, hoogleraar Digitale veiligheid, waarborgt hun privacy.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto's: Bert Beelen

Parkinsonpatiënt Sander van Nigtevegt (47) droeg nooit een horloge. Dat had niets met zijn ziekte te maken. Dat hij binnenkort wel bijna 24 uur per dag een horloge draagt, heeft juist alles met zijn ziekte te maken.

De Amsterdamse Van Nigtevegt is een van de 650 Nederlanders die meedoen aan een nieuwe studie naar parkinson. Het klokje speelt daarbij een essentiële rol. Het is speciaal voor het onderzoek ontwikkeld door Verily, een spin-off van Google die zich richt op gezondheid.

In het horloge zit een legertje virtuele verpleegkundigen. Dat meet continu hartslag, huidvochtigheid (zweeten) en beweging. Als Sander van Nigtevegt een knopje aan de zijkant indrukt en zijn handen bij elkaar brengt zodat hij daarmee een gesloten circuit vormt, kan het horloge zelfs een hartfilmpje (ECG) maken. Alle (geanonimiseerde) gegevens vliegen vanzelf een grote loods op het internet binnen: de cloud. Dat gebeurt als hij het apparaatje in de oplader klikt en bijvoorbeeld even gaat douchen.

Van Nigtevegt is op deze grauwe januaridag naar Nijmegen gekomen om het fonkelnieuwe horloge te bekijken. Mooi dingetje wel, vindt hij. Het bandje past goed bij zijn blauwe trui. Maar hij bekijkt niet alleen het klokje, hij luistert ook naar de plannen van de onderzoekers. Een groepje patiënten denkt mee over de parkinsonstudie, en hij is er een van. Pas in juni begint het onderzoek echt. Vanaf dat moment zal hij het horloge vrijwel continu moeten dragen.

“Mijn vrouw zag een artikel voorbijkomen over Bas Bloem en toen heb ik me aangemeld voor de klankbordgroep”, verklaart hij zijn aanwezigheid in Nijmegen. “Ik wil de wetenschap graag verder helpen.” Hoogleraar Bas Bloem is een bekende naam in parkinsonland. De boomlange dokter met wilde krullen en blij gezicht zette eerder ParkinsonNet op, een zorgnetwerk voor patiënten in Nederland. En juist dat netwerk maakte een samenwerking interessant voor datagigant Google – of nee, de afsplitsing Verily.

Gek idee

“Het begon met een gek idee van mij”, vertelt Bloem. “Ik wilde de gegevens van alle vijftigduizend parkinsonpatiënten in Nederland verzamelen. Via ParkinsonNet moesten we een eind kunnen komen.” Waarom hij dat wilde? Omdat er nog een boel raadsels verbonden zijn aan de ziekte. Zo begrijpt de arts niet waarom de ene patiënt binnen vijf jaar in een rolstoel zit en de andere dan nog doodleuk een marathon loopt.

“Er zitten ontzettend veel data in het menselijk lichaam die wij nu niet zien. Als een patiënt bij mij komt, is dat altijd een momentopname. We weten dat het vaak iets beter gaat met iemand zodra hij de spreekkamer betreedt, want een patiënt wil graag van de dokter horen

BAS BLOEM, ARTS

'WE VERZAMELEN 23 UUR PER DAG GEGEVENS. MOET JE NAGAAN HOEVEEL DATA JE DAN HEBT!'

dat het goed gaat. In deze studie verzamelen we 23 uur per dag gegevens (het 24ste uur ligt het apparaat aan de oplader, red.). Moet je nagaan hoeveel data je dan hebt!”

Vijftigduizend mensen laten meedoen aan een studie bleek een beetje te veel van het goede. Het zijn er 650 geworden, ook al een behoorlijk cohort. In twee jaar tijd komen de deelnemers drie keer een dag naar het Radboudumc. Daar wordt dan bloed afgenomen, krijgen ze een ruggenprik en een hersenscan, leveren ze ontlasting in en doen ze mee aan allerlei testjes. De kunst voor de onderzoekers is patronen te ontdekken in die berg gegevens. “Ik heb niet de illusie dat we parkinson gaan genezen”, zegt Bloem. “Maar het zou al hartstikke mooi zijn als we de levens van mensen kunnen verbeteren. Bijvoorbeeld door beter te weten welke medicijnen in welk geval het best werken.”

VERILY

Sergey Brin, een van de twee oprichters van Google, is drager van een genmutatie waardoor hij een vergrote kans heeft op de ziekte van Parkinson. Hij stak al meer dan honderd miljoen dollar in onderzoek naar de ziekte, onder meer via de Michael J. Fox Foundation. Zijn missie: parkinson uitroeien. Verily (voorheen Google Life Sciences) is een spin-off van Google die zich richt op gezondheid. De medewerking aan de parkinsonstudie is dus niet heel verwonderlijk. Behalve Verily investeren de Topsector Life Sciences and Health, de Radboud Universiteit en het Radboudumc, de provincie Gelderland en de gemeente Nijmegen in de studie.

BART JACOBS, INFORMATICUS 'ALS JE MEE WILT SPELEN IN DE WERELD VAN DE BIG DATA, MOET JE HEEL ZORGVULDIG OMGAAN MET PRIVACY'

Door zo veel mogelijk data te verzamelen, kunnen de onderzoekers subtiele veranderingen waarnemen die misschien tot cruciale nieuwe inzichten leiden. En datakoning Google, waar Bloem wat contacten had, is als geen ander in staat informatie te verzamelen, lezen en analyseren.

Doemscenario

Bij hoogleraar Digitale veiligheid Bart Jacobs gingen direct alarmbellen af toen hij hoorde van de beoogde samenwerking tussen het ziekenhuis en het bedrijf in Silicon Valley. "Medische gegevens zo maar naar Google sturen is bloedlink", riep hij verontwaardigd uit toen Bas Bloem hem belde.

Bloem liet hem even uitrazen en vroeg toen of Jacobs voorwaarden kon formuleren waaronder zo'n samenwerking wél kan werken. Vanaf dat moment in de zomer van 2015 raakte ook de groep van Jacobs aan de andere kant van de Heyendaalseweg betrokken bij de parkinsonstudie.

Het grootste risico van grootschalige dataverzameling is dat de gegevens op een dag herleid zouden kunnen worden naar de individuele deelnemer en terecht komen bij commerciële partijen. Het ultieme rampscenario: het dna van mevrouw X eindigt op het bureau van zorgverzekeraar Y die op basis daarvan zegt 'u accepteren wij niet'. Of de ontvanger is bank Z die mededeelt 'die hypotheek kunt u wel vergeten'.

"Dit doemscenario is te voorkomen als je gegevens versleutelt en pseudonimiseert", zegt Bart Jacobs in zijn gla-

PARKINSON

Sander van Nigtevegt is met zijn 47 jaar jong voor een parkinsonpatiënt. 10 procent is onder de vijftig. Zijn hand deed 'vreemd', dat was voor hem in 2013 aanleiding naar de dokter te gaan. Hoe lang hij al parkinson heeft, is niet te zeggen. Hij vermoedt al een jaar of twintig. Parkinson is een hersenaandoening waarbij een kleine groep cellen in de hersenen beschadigd is en afsterft. Daardoor kunnen de cellen geen dopamine meer aanmaken. Gevolg: problemen met bewegen en stijfheid. Voor elke patiënt verloopt de ziekte anders. Van Nigtevegt ondervindt niet al te veel hinder van zijn ziekte: hij heeft alleen problemen met de fijne motoriek in zijn rechterhand ("in een pan roeren is lastig"). Parkinson is progressief en niet te genezen.

Bas Bloem doet een testje met een parkinsonpatiënt

zen kantoor in Mercator I. "Daar hebben wij een voorstel voor gemaakt dat we hebben gepresenteerd aan Verily."

De Amerikanen – zelf zijn ze de eersten om te zeggen dat de privacy bij hen wél gewaarborgd is – begrepen de voorwaarde van de Nijmeegse universiteit om de groep van Jacobs een extra veiligheidsstap te laten inbouwen. Inmiddels werken zes man in het Mercatorgebouw aan de versleuteling. "Als je mee wilt spelen in de wereld van de big data, moet je heel zorgvuldig omgaan met de privacy van patiënten. Medici zijn sneller geneigd te zeggen 'ach dat gebeurt toch niet' als je waarschuwt dat gegevens in verkeerde handen kunnen vallen. Wij zijn daar veel strenger in: we zorgen ervoor dat het niet kán gebeuren."

Jacobs en zijn mannen werken als onafhankelijke derde partij mee. Ze zorgen ervoor dat mensen die met de gegevens werken, alleen een pseudoniem zien van een deelnemer. Het idee van de grootschalige dataverzameling is dat onderzoekers van over de hele wereld een verzoek kunnen indienen om met de data aan de slag te gaan (open source). Stel dat een onderzoeker in China zijn eigen studie wil doen, dan krijgt die weer andere pseudoniemen te zien dan een analist in Nijmegen.

De computers waarop de versleutelingen draaien, komen op verschillende locaties in Nederland te staan – je zou kunnen zeggen dat de sleutels in aparte kastjes

COLUMN

STUDENT2017

Maarten van Gestel is student filosofie

bewaard worden. De techniek die de Nijmeegse informatici gebruiken bij het ontwikkelen van hun software heet Polymorphic Encryption and Pseudonymisation (PEP).

“De medische wereld is hier erg bij gebaat”, zegt Jacobs. Volgens hem laat de beveiliging van gegevens in die wereld te wensen over. “Hopelijk wordt deze manier van databeveiliging straks de standaard.” Hij noemt de samenwerking met Verily doodeng en veelbelovend tegelijk. Eng omdat je reputatie op het spel staat als er iets mis zou gaan met het waarborgen van de privacy, veelbelovend omdat zo'n initiatief kan leiden tot een wereldwijd hoger niveau van beveiliging. En tot een geavanceerde gezondheidszorg, omdat ziektes beter behandeld of eerder gesignaleerd kunnen worden.

Parkinsonpatiënt Sander van Nigtevegt ligt niet wakker van het idee dat gegevens over zijn fysieke toestand straks het wereldwijde web betreden. “Ik ben zelf data-analist. Ik vind het juist machtig mooi wat Google kan met data.” Het horloge krijgt hij aan het eind van de winterse dag in het Radboudumc nog niet mee. Na de demonstratie van Bas Bloem – zelfs met trillende parkinsonhanden kun je het ding eenvoudig in de oplader klikken, wat Bloem ‘Googliaans simpel’ noemt – gaat het proefmodel terug naar de Verenigde Staten. De massaproductie voor Nijmegen kan beginnen. *

Pamperloop

Een normaal mens brengt hooguit twee levensfasen door in een pamber. Altijd aan het begin, wanneer je nog geen aandacht hebt voor zindelijk gezeik, en soms aan het einde.

Nu zijn er ook mensen, abnormale mensen, die nog een derde pamberperiode kennen. En dan heb ik het niet over sumoworstelaars, of over *adult* actrices die aan de veelzijdige fetisjen van het internet moeten voldoen. Ik heb het over de zeer geringe groep Brabanders die met Carnaval de Pamperloop rent.

In het vijfde jaar van de middelbare school ontdekte ik dit fenomeen door eraan mee te doen. Op de vriezende vooravond van carnaval rende ik met honderd anderen van kroeg naar kroeg. Heren in pampers, dames in pampers – één onder, één boven. Gratis shotjes Jägermeister hielden onze haast onderkoelde lichamen op temperatuur. En vitaal als we waren, zongen we al rennend: ‘Pi, pa, Pamperloop, si pi pa Pamperloop!’

Dat moment komt nu, zes jaar later, bij me terug vanwege mijn stage bij de KRO-NCRV. Misschien heb je de ‘Vertel.’-reclamespotjes van de omroep op tv gezien, waarin twee lang verloren tweelingbroers elkaar voor het eerst weer ontmoeten. Toen mijn stage begon, was deze merkcampagne nog in ontwikkeling en werd er met een ‘interne’ variant getest: werknemers werd gevraagd om een foto van een bijzondere persoonlijke ervaring te delen, die vervolgens met ‘Vertel.’-opdruk in het KRO-NCRV-gebouw zou komen te hangen.

Toen ik zag dat de inzendingen grotendeels waren ingebracht door vijftigers die opbloeiden bij oud-Engelse poëzievoordrachten, of die opbiechten verslaafd te zijn aan het spelletje Wordfeud, voelde ik me genoodzaakt in te grijpen. De grootste *struggle* van de Publieke Omroep is immers het bereiken van een jonger publiek. Laat die verjonging van binnenuit komen, dacht ik, en zodoende prijkt er nu op het Mediaplein, waar Yvon Jaspers en Eva Jinek hun macchiato's drinken, een foto van een stel Brabantse jongens waaronder ikzelf. Met biertjes, tijdens carnaval en in *nothing but* pampers. Wordt de volgende KRO-NCRV-campagne nu een live Pamperloop over het Hilversumse Mediapark, dan is die verjonging wat mij betreft geslaagd. Zo niet, dan vind ik mijn troost bij de échte Pamperloop. Die werd deze carnaval voor het eerst in vijf jaar weer gehouden. Zo klonk ons naakte dronkenmanslied in schijnbaar Latijn wederom: ‘Pi, pa, Pamperloop, si pi pa Pamperloop!’

EEN BIJBAANTJE ZOEKEN VIA GOOGLE MAPS

De meeste studenten klussen in hun vrije tijd bij in kroegen, callcenters of in een supermarkt. De groeiende groep internationale studenten die voor langere tijd naar Nijmegen komt, wil dat ook. Maar de markt lijkt er nog niet klaar voor.

Tekst: Jozien Wijkhuijs / Illustratie: Roel Venderbosch

Het beeld van de internationale student die slechts een paar maanden naar het buitenland gaat om te feesten en reizen is hardnekkig, maar raakt achterhaald. Meer en meer bachelor- en masterstudenten vliegen de wereld rond en blijven een paar jaar van huis. Het blijken dan net gewone studenten, die behoefte hebben aan een kamer, een feestje op z'n tijd en ... een baantje.

En dat is niet altijd even gemakkelijk. "Eerlijk gezegd raakte ik na een tijdje zoeken best moedeloos", zegt Krissy Damyanova. De 25-jarige masterstudent uit Bulgarije is hier voor een masterstudie Biologie. "Ik probeerde werk te vinden, maar het feit dat ik geen Nederlands spreek, maakte dat erg moeilijk. Toen ik uiteindelijk een vacature zag bij de marketingafdeling van de universiteit, speciaal voor internationale studenten, heb ik direct gereageerd."

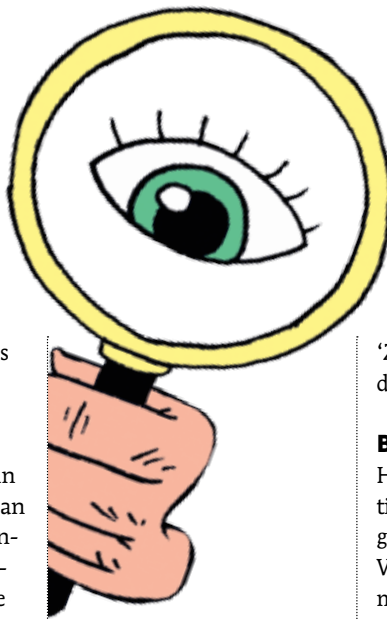
Ook Renata Montalvão Souza (27) uit Brazilië zocht een parttimebaan naast haar studie. "Het was niet zozeer een wens van me om naast mijn studie te gaan werken, het was gewoon broodnodig", zegt ze. In Nijmegen volgt ze het masterprogramma Water and Environment. "Mijn studie vraagt een fulltime inzet, dus ik zocht werk dat ik 's avonds of in de weekenden kon doen. Daarom heb ik me gefocust op bars en restaurants, en na een tijdje ook op hotels."

Niets beloven

Voor Damyanova was werk niet alleen financieel van belang: "Ik was klaar met mijn colleges en zat veel thuis om essays te schrijven. Ik liep echt tegen de muren op. Er zit natuurlijk ook een sociale kant aan werk. Je bent weer even onder de mensen. Daarnaast voel ik me gewoon nuttiger als ik werk heb." Maar vind maar eens werk als buitenlander. Damyanova wist simpelweg niet waar ze moest beginnen. "Nederlandse studenten hebben veel meer bronnen waar ze uit kunnen putten bij het zoeken naar werk. Het aantal banen aan de universiteit is beperkt en ik wist niet hoe ik buiten de universiteit aan het werk kon komen."

Voor internationale studenten zijn de faciliteiten voor het zoeken naar werk beperkt. Veel websites zijn nog exclusief in het Nederlands en bij vrijwel alle bijbanen wordt minimaal Nederlands op basisoniveau verwacht. Het International Office is dan ook terughoudend met het verstrekken van informatie over bijbanen. "We stoppen wel informatie over vacaturebank Campus Detachering in de introductiepakketten van de internationals, dezelfde informatie die de Nederlandse studenten krijgen", zegt senior beleidsmedewerker Boudewijn Grievink. "En als studenten ernaar vragen, sturen we ze door naar Campus Detachering. We willen alleen niets beloven dat we niet

kunnen waarmaken; er zijn nu eenmaal minder baantjes voor internationale studenten.”

Bemiddelen

Campus Detachering is op de campus dé plek om te gaan zoeken als je wilt bijverdienen. Op de vacaturepagina staan baantjes bij onder meer het Facilitair Bedrijf, Huize Heyendaal (als horecamedewerker) en het ziekenhuis (als logistiek medewerker). Nog niet alles is in het Engels, maar de organisatie heeft in het afgelopen jaar veel veranderingen doorgevoerd op het gebied van internationalisering. Zo is de Engelstalige website uitgebreid en besteedt het bureau extra aandacht aan werkzoekende studenten uit andere landen. “We krijgen steeds meer internationale studenten aan de balie. Er is een klein aantal Engelstalige vacatures en we verwachten geen snelle toename”, zegt manager Martin Hop. “We proberen de markt wel te stimuleren. Bij klanttevredenheidsonderzoeken vragen we aan opdrachtgevers of ze geïnteresseerd zijn in internationale studenten als medewerker. Sommigen hebben daar niet eens bij stilgestaan. We hebben ook ons vacatureformulier aangepast, zodat het eenvoudiger is om in een vacature ook om internationale studenten te vragen.”

Er zijn meer bureaus in Nijmegen die bemiddelen tussen werkzoekende studenten en werkgevers, zoals studentenuitzendbureaus ASA en SUSU. Beide geven aan wel eens vragen van internationale studenten te krijgen, maar nog niet erg vaak. Geen wonder: de websites van de bureaus zijn geheel in het Nederlands.

De Braziliaanse Renata Montalvão Souza besloot het zonder bemiddeling van een bureau te doen: “Ik heb Google Maps geopend en ben gaan zoeken naar kroegen, restaurants en hotels in het centrum of dichtbij mijn huis. Daarna ben ik gewoon maar gaan e-mailen. Ik ben een voor een alle horeca-gelegenheden afgegaan waarvan ik dacht dat ze misschien werk voor me hadden.” Dat had aanvankelijk maar weinig effect. “Er was bijna nergens iemand nodig, en een aantal mensen mailde me terug dat ik het Nederlands moest beheersen.” Een groot aantal e-mails later had ze toch beet. Ze werkt nu in een restaurant in het centrum. Hartstikke leuk, vindt ze haar baantje.

Renata Montalvão Souza uit Brazilië met haar baas van restaurant De Nieuwe Winkel.

‘Zelfs als ik erheen ga met slechte zin, eindig ik mijn werkdag ontspannen. De sfeer is goed en collega’s zijn aardig.’

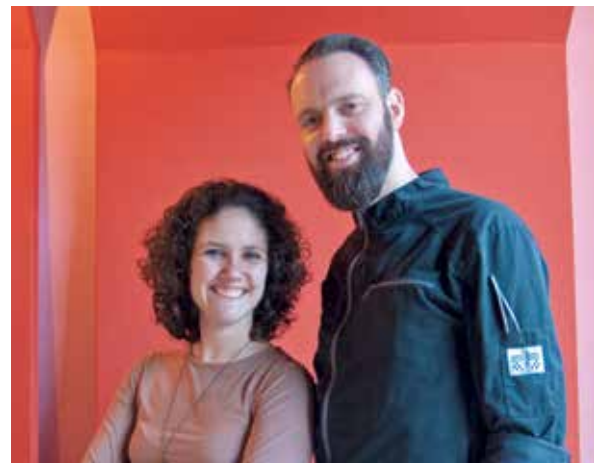
Boetes

Het vinden van werk is niet de enige uitdaging die internationale studenten te wachten staat. Als ze iets hebben gevonden, moeten ze aan een aantal voorwaarden voldoen. Voor studenten van buiten de EU, zoals Montalvão Souza, moet er een tewerkstellingsvergunning komen. Die komt van het UWV. Zo’n vergunning moet aangevraagd worden door de werkgever, die daarvoor veel moet regelen en invullen. Veel horeca-ondernemers beginnen daar liever niet aan, zeker als de studenten vervolgens maar tijdelijk beschikbaar zijn.

Met vergunning mag een student maximaal tien uur per week werken, al verandert dat onder invloed van Europese regelgeving binnenkort waarschijnlijk naar vijftien uur. Op het overschrijden van die urengrens staan hoge boetes, zowel voor de werkgever als de student. Dit soort regelgeving kan ingewikkeld zijn voor iemand uit het buitenland, zeker omdat voor de studie ook al veel geregeld moet worden. Maar volgens Hop van Campusedetachering is de vrees voor ‘gedoe’ maar deels terecht. “Natuurlijk komt er administratie bij kijken, maar veel klachten krijgen we niet. We leggen de student zo goed mogelijk uit wat er moet gebeuren. Nederland heeft de naam bureaucratisch te zijn, maar papierwinkels zijn er ook in andere landen. Het is gewoon iets dat je even moet doen.”

Internationale studenten moeten ook een Nederlandse zorgverzekering hebben om aan het werk te kunnen. Dan kunnen ze ook zorgtoeslag ontvangen en kost de verzekering ze nauwelijks wat. Veel internationals hebben echter een Europese zorgverzekering. Oversluiten naar een Nederlandse maatschappij is niet ingewikkeld, maar je moet het wel even regelen. “Meestal gaat dat vrij soepel. Al zijn er wel eens bijzondere gevallen”, zegt Martin Hop. “We zagen bijvoorbeeld iemand uit Azië die hier in Nederland werkte en in Italië stage wilde gaan lopen. Dan krijg je te maken met regels van verschillende landen en merk je dat elk land ander vreemdelingenrecht heeft. Dat maakt het wel ingewikkeld.”

**‘IK BEN GEWOON
MAAR GAAN
E-MAILEN’**

COLUMN

Lucy's law

Lucienne van der Geld is docent notarieel recht en juridisch directeur van Netwerk Notarissen.

Reality

Het begon allemaal in de zomer van 2016. Ik wilde de aankomende studenten tijdens de introweek verrassen met een Pokémon-college. Een geldig excuus om met hordes minderjarigen op jacht te gaan naar Pokémons. Om een acceptabel level te behalen vóór de datum van het college kwam ik terecht in allerlei benarde situaties. Zo stond ik een keer met de auto op klaarlichte dag midden op de weg stil om een Pokémon te vangen die ik nog niet had. Ik was zo opgelucht toen ik het Pokémoncollege eenmaal had gegeven. Mijn leven speelde zich niet meer in *augmented reality* af. Ik hoefde niet continu te kijken of er nog coole Pokémons in de buurt waren. Ik had rust!

Totdat ik een stap zette in de tweede wereld die Township heet. In mijn township lacht iedereen, de kippen pikken tevreden in het voer en de koeien loeien terwijl ze grazen. Er wordt hard gewerkt maar er is geen stress. Dat werkt helaas niet aanstekelijk, bij mij giert de adrenaline door mijn lichaam. Hoe dat komt? Naast mijn banen en proefschrift-plannen moet ik een economie draaiende houden. Ik moet zaaien en oogsten, bouwen en uitbreiden, bestellingen bezorgen en brood bakken. *Among others*. Ik moet mijn hele township tevreden houden. Dit is geen *alternate reality* meer, maar lijkt akelig veel op mijn echte leven.

En het allerergste is dat ik nu geen excuus meer heb. Er zit niet veel collegestof in mijn township. Dit semester geef ik colleges over trouwen, samenwonen en scheiden. Voordat de bruidssalon in mijn township opengaat, moet ik nog een aantal levels verder komen. Tijdens mijn valentijnsetentje met mr Law was ik vooral druk met mijn township draaiende te houden. Nog wat levels verder en ik kan over mijn eigen scheiding college geven, vrees ik.

FOTO: JOERI BORST

Krissy Damyanova uit Bulgarije aan het werk bij Marketing & Communicatie op de Radboud Universiteit.

Geluk

Uiteindelijk vond de Bulgarse Damyanova de bijbaan niet, maar vond de bijbaan haar. "Nadat ik het eigenlijk al had opgegeven, benaderde de dienst Marketing & Communicatie mij. Dit omdat ik uit Bulgarije kom en ze voor de marketing in dat land nog mensen zochten. Ik werk nu acht tot veertien uur per week. Het is wel fijn dat ik geen vergunning nodig heb, omdat ik uit een EU-land kom", zegt ze.

Bij Marketing & Communicatie bereidt ze nu samen met de andere student-assistenten de informatiemarkten en open dagen voor. En ze beantwoordt bijvoorbeeld vragen van studenten, via e-mail of chat, over de universiteit en de onderwijsprogramma's die er worden aangeboden. "Ik moet nog een tijdje studeren, dus dit werk is heel erg welkom. Ik realiseer me dat ik geluk heb gehad." *

BISSCHOP HAALT BANDEN AAN MET THEOLOGIE

De oudste faculteit van de universiteit heeft het tij niet mee: weinig studenten, weinig uitstraling en een al tien jaar verbroken verbond met de katholieke kerk. De nieuw aangetreden bisschop Gerard de Korte steekt zijn hand uit naar de theologische faculteit in Nijmegen. 'Ik zou wensen dat de banden worden hersteld.'

Tekst: Paul van den Broek / Foto's: Ramon Mangold

De Radboud Universiteit is een katholieke universiteit. Dat houdt onder meer in dat er een theologische faculteit is waar je kunt studeren voor bijvoorbeeld geestelijk verzorger of leraar godsdienst. Vanaf haar oprichting in 1923 onderhoudt de universiteit banden met de kerk, lees: met de Nederlandse Bisschoppenconferentie. Die relatie was de laatste jaren echter niet al te best. Gerard de Korte, de nieuwe bisschop van Den Bosch die in mei aantrad, wil werken aan verbetering. Hij is als bisschop van Den Bosch een voorname toezichthouder op de contacten met Nijmegen, en vereerde de campus de afgelopen maanden al twee keer met een bezoek. Ook andere hoge bestuurders van de katholieke kerk laten hun gezicht de laatste tijd vaker in Nijmegen zien. Decaan Frans Wijsen van de theologische faculteit noemt die groeiende aandacht een goed teken. “We waren wat uit elkaar gegroeid, en de banden met de kerk zijn voor ons belangrijk.” Bisschop De Korte zegt zelf: “Ik hecht zeer aan het welslagen van de theolo-

gische faculteit in Nijmegen.”

Wat ging er vooraf aan dit voorzichtige nieuwe evenwicht? Tien jaar geleden kwam Nijmegen hardhandig in botsing met de katholieke kerk, na een mislukte fusie tussen de toen drie theologische faculteiten in Nederland. Naast Nijmegen hadden Tilburg en Utrecht een eigen theologische faculteit. Het idee was dat de drie samen verder gingen, maar Nijmegen haakte af: de vrees was dat de mogelijk te strakke kerkelijke teugel de academische vrijheid zou aantasten. Bovendien was het nieuwe bouwsel van die fusiefaculteit volgens Nijmegen veel te ingewikkeld.

Canonieke graad

Tilburg en Utrecht fuseerden wel. Als ‘straf’ werd de faculteit van de Radboud Universiteit het recht ontnomen om aan haar afgestudeerden een zogeheten canonieke graad te verlenen. Zo’n graad is nodig voor bepaalde kerkelijke functies, zoals kerkelijk beleidsmedewerker of geestelijk verzorger. Wijsen: “Ook al hoef je er als student niet per se voor te gaan – zo’n graad hoort bij een theologische

Bisschop Gerard de Korte

faculteit. Er is mij veel aan gelegen die weer terug te krijgen.”

Gerard de Korte vindt: “De canonieke graad mag bij zo’n belangrijke katholieke

faculteit niet ontbreken.” Hoewel sommigen in de Bisschoppenconferentie Nijmegen de mislukte fusie nog nadragen, steekt De Korte liever een hand uit naar Nijmegen. Naast de gefuseerde faculteit Tilburg-Utrecht ziet hij ruimte voor een tweede, volwaardige katholieke theologische faculteit. Decaan Wijsen juicht dat toe: “Dan hebben de studenten iets te kiezen.” Dat de kwaliteit van opleiding en onderzoek zou verbeteren door de faculteiten onder één dak te plaatsen – een van de argumenten voor de fusie – is volgens Wijsen geen uitgemakte zaak. “Kijk naar de fusie van de protestantse opleidingen, tussen Kampen, Utrecht en Leiden. Het nieuwe totaal is minder geworden dan de drie apart, in elk geval zeker niet beter.” Maar het enthousiasme van de bisschop is nog geen garantie dat Nijmegen de graad ook terugkrijgt: daarover beslissen hogere kerkelijke instanties.

Meer studenten

Naast de slechte band met een deel van de Bisschoppenconferentie, kampt de theologische faculteit al jaren met nog een ander probleem: te weinig eerstejaars. De bacheloropleiding schomelde de afgelopen jaren rond de 25, de master rond de 20 studenten. De vraag is of een herwonnen canonieke graad die aantallen omhoog kan brengen. Ignace de Haes, tot een paar jaar geleden voorlichter van de faculteit, voorziet dan een lichte groei. Hij wijst erop dat studenten die theologie kiezen kerkelijk zijn, en dan liever studeren aan een faculteit met alles erop en eraan, dus inclusief die canonieke graad. En hoewel Nijmegen die voorlopig niet binnen heeft, kunnen de studenten zo’n graad overigens verwerven dankzij een samenwerking tussen Nijmegen en zusterfaculteit Leuven. “Maar dat kost onze studenten meer moeite”, zegt De Haes: “Als Nijmegen weer zelf de graad mag verlenen, heeft de faculteit een beter verhaal en zal de instroom wat toenemen.”

Ook decaan Frans Wijsen verwacht geen grote toename als de banden met Rome worden aangehaald. Volgens hem zijn de zorgen over

DE ROOMS-KATHOLIEKE KERK EN DE RADBOUD UNIVERSITEIT

Met de opschorting van de canonieke graad voor de theologische faculteit is de relatie tussen de rooms-katholieke kerk en de universiteit in formele zin niet gebroken. Integendeel. De Radboud Universiteit was en blijft een katholieke universiteit. Dat komt bijvoorbeeld tot uitdrukking in het gezag dat de Bisschoppenconferentie uitoefent over de universiteit: dit gezelschap van Nederlandse bisschoppen bepaalt de statuten van de universiteit en benoemt de leden van de Raad van Toezicht, het hoogste bestuurlijk orgaan.

De relatie gaat nog verder: de bisschop van Den Bosch (nu Gerard de Korte) verleent goedkeuring aan de benoemingen in de theologische faculteit. Dit houdt in dat de katholieken in deze faculteit gehouden zijn aan een kerkelijk huwelijk, en dus niet geacht worden samenwonend door het leven te gaan. Boven-

dien moet de levenswandel van de medewerkers binnen de roomse perken blijven. Decaan Frans Wijsen nuanceert de ogenschijnlijke strengheid, wijzend op andere Europese faculteiten (met kerkelijk zegel), waar de levenswandel van onderzoekers niet lijkt te sporen met alle kerkelijke regels. “Het is aan de onderzoekers zelf en met name de lokale bisschop daarmee om te gaan.” De regels betekenen evenmin dat alle medewerkers katholiek moeten zijn: een van de huidige hoogleraren bijvoorbeeld is van protestantse huize. Ook biedt het mandaat van de Bossche bisschop ruimte voor bijvoorbeeld de aanstelling van homoseksuelen. Tot een paar jaar geleden is een homoseksueel aan de faculteit verbonden geweest. Bij zijn vertrek speelde zijn geaardheid geen rol, zegt Frans Wijsen. “We zouden hier vandaag opnieuw een homoseksueel kunnen aannemen.”

het studentenaantal van alle tijden. Hij ziet meer in een koersverandering in de manier van werven: niet langer de pijlen richten op vwo'ers ("daar hebben we te lang op ingezet"), maar focussen op de wat oudere instromers. Puur kijkend naar de marketing, wordt Nijmegen volgens De Haes aantrekkelijker als de huidige driejarige master wordt teruggebracht naar een tweejarige, zoals het geval is in Leuven. "Drie jaar is erg lang, ook voor buitenlandse studenten die hier komen."

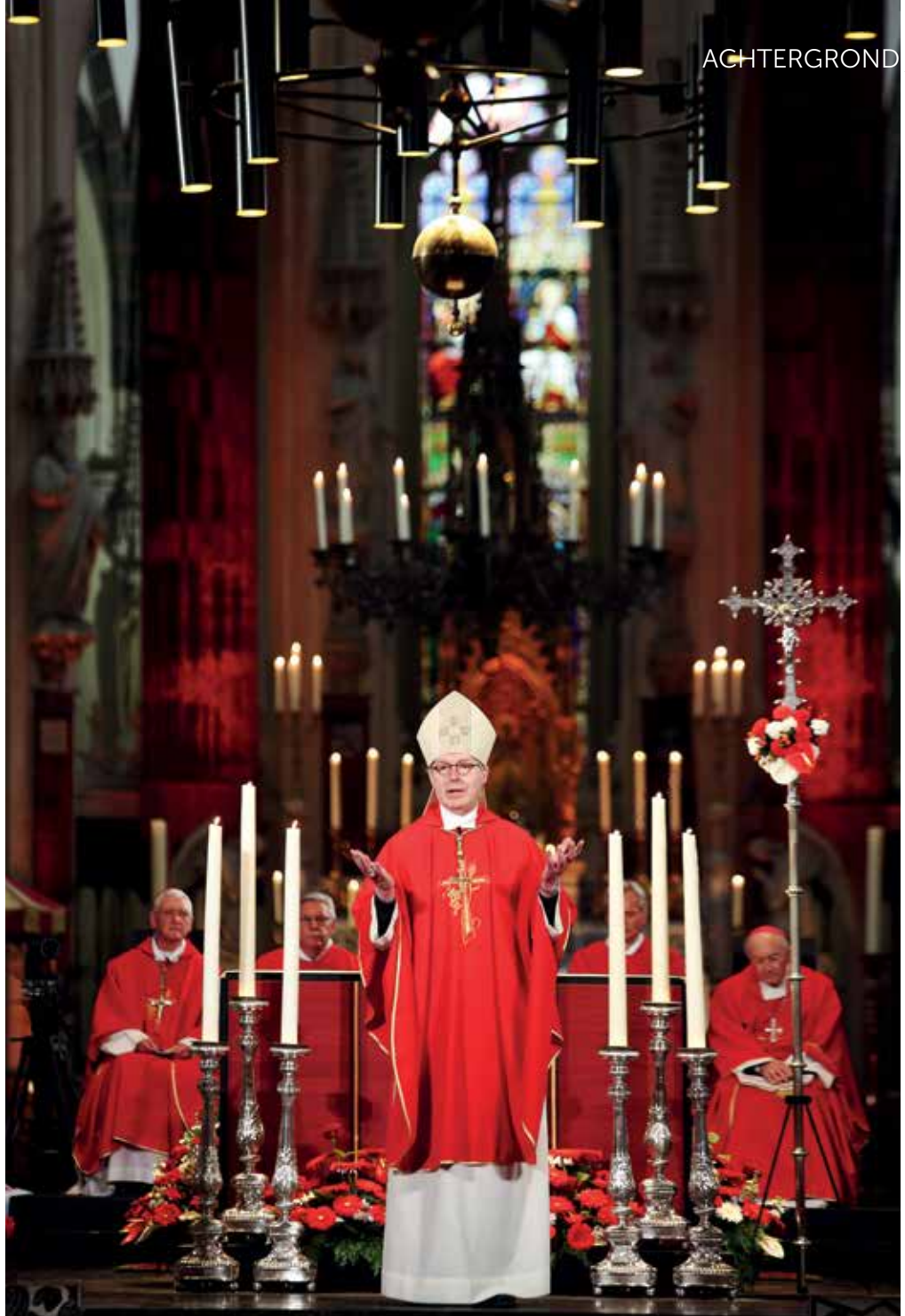
Geringe uitstraling

Wat de Nijmeegse theologische faculteit niet helpt, is de al jaren aanhoudende geringe publieke uitstraling. Een theoloog van deze campus mengt zich zelden in een debat en schittert veelal door afwezigheid bij publiekslezingen – bijvoorbeeld van Radboud Reflects. Gek, want theologen kunnen vanuit hun katholieke bronnen prima reflecteren op actuele vraagstukken. In het Erasmusgebouw gaan geluiden dat Nijmegen zó graag een wit voetje wil halen in Rome, dat het de theologen binnen de faculteit angstig heeft gemaakt. Ze zouden roomser zijn dan de paus. Zichtbare theologen als Stephan van Erp, Peter Nissen en – al veel eerder – Erik Borgman zochten dan ook hun heil buiten de theologische faculteit.

De decaan denkt echter niet dat de gewenste band met de kerk de faculteit te behoedzaam heeft gemaakt. Volgens hem ligt het aan het type onderzoekers dat is aangesteld: hun werk zou zich gewoon niet goed lenen voor het publieke debat. "We zijn actief op maatschappelijke terreinen die minder zichtbaar zijn." De decaan noemt de missie, het onderwijs en de geestelijke verzorging. De zorgen over de geringe zichtbaarheid deelt hij wel. Dat een groot aantal van de onderzoekers van over de grens komt – vooral uit Duitsland – helpt ook niet mee. Ook wijst hij op de drukke agenda's van zijn medewerkers: iedereen heeft een dubbele aanstelling met onderwijsverplichtingen binnen zowel de theologische als een van de andere opleidingen. "En vergeet het groot aantal promoties niet, met name van onze buitenpromovendi."

Nieuwe leerstoel

Het gebrek aan uitstraling van de faculteit houdt ook bisschop De Korte bezig – al heeft hij begrip voor de nadruk die in Nijmegen ligt op het

Gerard de Korte tijdens zijn installatie tot bisschop, in de Sint-Jan in Den Bosch, mei 2016

DECAAN FRANS WIJSEN: 'WE WAREN WAT UIT ELKAAR GEGROEID'

wetenschappelijke werk. Wat hem betreft komt er weer een leerstoel 'Theologie van het maatschappelijk handelen', een erfenis van de jaren zeventig die een stille dood is gestorven. "Zo'n leerstoel verplicht om de blik naar buiten te richten, ik zou het toejuichen als de faculteit die leerstoel opnieuw zou instellen." Volgens decaan Frans Wijsen is een herintroductie van die leer-

stoel niet nodig: hij wijst erop dat in de leerstoel Systematische theologie aandacht is voor publieke theologie, als een eigentijdse invulling van die voormalige leerstoel. Hij doet liever een andere duit in het zakje om de uitstraling van zijn faculteit te bevorderen: nieuw leven blazen in de bijzondere leeropdracht Theologie en cultuur. Die stoel werd in 2000 in het leven geroepen als eerbetoen aan Edward Schillebeeckx, de grootste naam in de geschiedenis van de Nijmeegse theologie, die altijd bereid is geweest zijn nek ver uit te steken. Na twee benoemingen is sinds 2012 van deze post niets meer vernomen. Wijsen: "Een nieuwe kandidaat voor deze leerstoel staat hoog op mijn wensenlijstje, ik heb al een mooie naam in gedachten. En die gaat ongetwijfeld een impuls geven aan onze publieke uitstraling." *

PUNT!

USR

Lieve studenten,

De vogeltjes beginnen weer te fluiten, de krokussen schieten uit de grond en menig vergeten studiegenoot ontwaakt uit zijn winterslaap. Gaat hij tegen de verwachtingen in toch zijn BSA nog binnenharken of bijt hij het stof? Wie is de Mol is uiteraard niets bij dit academische spanningsschouwspel. Zorg dus dat jij je punten wel tijdig in the pocket hebt, want dan kun je volgend jaar onze updates weer lezen. Die worden namelijk steeds leuker.

Op 14 februari stonden vele harten én het Spinozagebouw in vuur en vlam. Tevens was het de Dag van de Medezeggenschap. Op deze dag is op alle faculteiten warme chocolademelk uitgedeeld om alle studenten namens de medezeggenschap een warm hart toe te dragen. Vanuit alle faculteiten is er van studenten input gekomen. We hebben de dag een ludiek tintje gegeven door een *green screen* te plaatsen en prachtige plaatjes te schieten. Nog benieuwd naar de foto's? Check onze Facebookpagina!

Van 13 tot en met 17 maart vindt de jaarlijkse Career Week weer plaats! De Career Services hebben samengewerkt om deze week in het teken te zetten van loopbaanoriëntatie. Er is een veelvoud aan activiteiten georganiseerd waaronder workshops en mogelijkheden om in contact te komen met verschillende bedrijven, cv-checks en meer. De Bedrijvendag vindt plaats op donderdag 17 maart en op maandag 13 presenteren de USR en de Career Week samen Collegetour, waarbij drie alumni jullie inspireren met verhalen over hun loopbaan.

Dinsdag 14 maart is onze rector weer *on tour* en bezoekt hij de faculteit Sociale Wetenschappen. Tussen 12.30 en 13.30 uur kun je hem in TvA 6.00.15 het hemd van het lijf vragen. Wat is zijn favoriete Kamergotchi, krijgt cultuur meer geld en hoeven premasterstudenten voortaan minder collegegeld te betalen? De rector neemt de tijd voor al je vragen en tevens zal er een gratis lunch zijn voor alle aanwezigen!

Tot slot heeft de USR weer wat geregeld voor jullie. Tegelijkertijd met de landelijke pilot Flexstuderen, komt er een vergelijkbare pilot op onze Radboud Universiteit. Deze pilot wordt op maat gemaakt en op dit moment denken studenten en medewerkers mee over de invulling hiervan. De rector heeft de ambitie uitgesproken de pilot in september 2018 al te starten. Zodra er vorderingen zijn, brengen we jullie uiteraard op de hoogte!

Strijdbare groet,

De XXe USR

FOTO: DICK VAN AALST

OR

Ambitieuze notitie college van bestuur over Wet werk en zekerheid

De Gemeenschappelijke Vergadering (GV) besprak op 30 januari een notitie van het college van bestuur (cvb) over de Wet werk en zekerheid (Wwz). Dit is het resultaat van een discussie van anderhalf jaar tussen de ondernemingsraad en het college over het complexe vraagstuk van tijdelijke aanstellingen binnen de Wwz. Met de notitie reageert het college op een in juni verschenen notitie van een OR-adhoc-commissie Wwz met aanbevelingen en oplossingen, gebaseerd op eerder geïnventariseerd anoniem casusmateriaal.

Resultaat

De OR is tevreden met de notitie van het college van bestuur. Er blijkt duidelijk ambitie uit en de inhoud toont de goede intenties van het college. De aangereikte oplossingen en mogelijkheden stemmen overeen met de aanbevelingen van de OR-adhoc-commissie. Zo staan er richtlijnen in om draaideurconstructies te voorkomen, zoals de bepaling dat een werknemer na onderbreking van zijn dienstverband (om een vaste aanstelling te voorkomen) niet meer in dezelfde functie terecht kan komen. Bij hernieuwing van de aanstelling moet het echt om een nieuwe functie gaan. Deze insteek gaat verder dan de wettelijke verplichting en gaat duidelijk uit van het principe van goed werkgeverschap.

Nieuwe mogelijkheden

De notitie richt zich niet alleen maar op het voorkomen van onwenselijke situaties, maar ook op het benutten van mogelijkheden die de Wwz biedt. Zo bieden geclausuleerde contracten binnen de Wwz de mogelijkheid om een dienstverband te laten voortbestaan zolang er financiering voor de werkzaamheden is. Daardoor kan een onderzoeker met een (aflopend) tijdelijk contract in principe langer aan de RU blijven als hij of zij een subsidie binnenhaalt. In de huidige situatie moeten talentvolle onderzoekers soms met hun subsidie naar een andere universiteit vertrekken. Daarnaast zijn er de contracten met een flexibele einddatum, die het mogelijk maken om werk te spreiden over een langere periode dan de nominale termijn, bijvoorbeeld als dat nodig is vanwege zwangerschapsverlof. Deze mogelijkheid kan een landelijk erkend knelpunt binnen de Wwz wegnemen, namelijk het niet fatsoenlijk compenseren van zwangerschap. Dit bevordert gendergelijkheid.

Gedragscode

De notitie is een gedragscode, met richtlijnen voor handelen op basis van goed werkgeverschap. Het college heeft aangegeven dat de notitie regelmatig aan de orde moet komen in het overleg met de onderwijsdirecteuren en dat elke leidinggevende het stuk zou moeten kennen. Op verzoek van de OR heeft het college toegezegd om rond november van dit jaar in de GV te melden hoe faculteiten met deze notitie omgaan.

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN
 VOOR **VOX CAMPUS** KUNT U
 STUREN NAAR: VOXCAMPUS@
 VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX
 VERSCHIJNT OP 6 APRIL

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

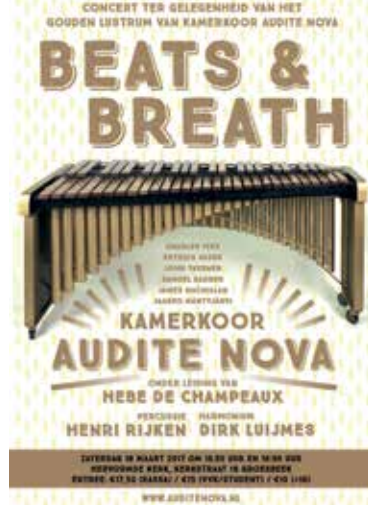
7, 14 EN 21 MAART, 20.30 uur: Voor- rondes van Kaf en Koren, dé wedstrijd voor bandjes op de Radboud Universiteit.
 Locatie: Cultuurcafé.

8 MAART, 19.30 uur: Musical Pub Quiz. Test je muziekkennis tijdens een avond vol oude en nieuwe muziek. Pauzeoptredens door Kay, winnaar van singer-songwriter-wedstrijd Nootuitgang.
 Locatie: Cultuurcafé.

15 MAART, 20.00 uur: Igor Vrebac speelt My Father Was A Terrorist, gebaseerd op het leven van Zak Ebrahim, die oproeide met een radicale islamist als vader.
 Locatie: De Rode Laars (E2.64).

22 MAART, 20.00 uur: Go Sneaky. Voorproefje van kortefilmfestival Go Short, inclusief Q&A met de makers.
 Locatie: Collegezalencentrum.

23 MAART, 20.00 uur: Boer & Buys spelen De Visser en zijn Vrouw. Klassieke én moderne versie van het gelijknamige sprookje van Grimm. Locatie: De Rode Laars (E2.64).

Jubileumconcert Audite Nova

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

11 MAART, 20.15 uur: Tussen Sonate en Concert (met korting). Haydn, Stephen Storace en meer op viool, cello en fortépiano.
 Locatie: Bartholomaeuskerk Beek.

24 MAART, 20.30 uur: Singer-song-writer Lucky Fonz III speelt zijn nieuwe voorstelling Superlekker. Liedjes, conferences en bijzondere verhalen. Locatie: De Lindenberg.

EN VERDER ...

13 T/M 17 MAART, Radboud Career Week. Ben je student, medewerker of alumnus en kan je carrière wel wat pit gebruiken? Volg workshops, laat je cv checken of bezoek presentaties van bedrijven als IKEA en ING.
 Locatie: Campus.

18 MAART, 13.30 en 16.00 uur: Beats and Breath. Modern concert over oorsprong van mens, aarde en leven, ter ere van het vijftigjarig bestaan van Universitair Kamerkoor Audite Nova.
 Locatie: Hervormde kerk Groesbeek.

Radboud Reflects

www.ru.nl/radboudreflects

6 MAART, 12.45 uur: Wetenschap en de praktijk, een mismatch? Debat over de rol van wetenschap in het bedrijfsleven door bedrijfskundige Beatrice van der Heijden en ethicus Marcel Becker. Locatie: Global Lounge.

7 MAART, 19.30 uur: Nietzsche als ecofilosoof. Nietzsche zei: "De aarde is ziek, en die ziekte heet de mens". Maar wat is het remedie? Met filosofen Henk Manschot en René ten Bos. Locatie: LUX.

9 MAART, 19.30 uur: Waarheid in verkiezingstijd. Zijn verkiezingsdebatten nog betrouwbaar? Met Ronald Tinnevelt, Bé Breij, Eric Sanders, Gudrun Reinierse, Peter van der Heiden en Liesbeth Hermans. Locatie: Collegezalencentrum.

13 MAART, 19.30 uur: Islam and Philosophy. De invloedrijke denker Souleymane Bachir Diagne over de

noodzaak van een kritische en filosofische houding binnen de Islam. Locatie: Collegezalencentrum.

20 MAART, 19.30 uur: Aloneliness. Schrijfster Sara Maitland verruilde Londen voor een Schots eiland, waar ze schrijft over eenzaamheid. Locatie: Collegezalencentrum.

22 MAART, 19.30 uur: The Power of the Sacred. Lezing door socioloog Hans Joas, visiting professor aan de RU. Locatie: Collegezalencentrum.

25 MAART, 21.00 uur: Seksualiteit, de laatste verboden vrucht? Gesprek met filosoof René ten Bos tijdens het Nijmeegs Boekenfeest. Locatie: De Vereniging.

29 MAART, 19.30 uur: Water Wars. Volgens de Verenigde Naties is er in 2030 een mondiaal watertekort. Wat te doen? Locatie: LUX.

Verkiezingen medezeggenschap 2017

Dit voorjaar zijn er weer verkiezingen voor studenten en medewerkers. De planning is aldus:

Tijdpad voor USR, FSR en opleidingscommissies

- **6 MAART**, iedere student krijgt in zijn/haar studentenmail een bericht over zijn/haar vermelding in het kiesregister.
- **13, 18 T/M 21 APRIL**, kandidaatstellingen
- **29 MEI T/M 1 JUNI**, verkiezingen
- **2 JUNI**, 16.00 uur: uitslag in het Cultuurcafé

Tijdpad voor OR en OC's

- **22 MAART**, iedere medewerker krijgt een mail over zijn/haar vermelding in het kiesregister.
- **8 T/M 12 MEI**, kandidaatstellingen
- **14 T/M 23 JUNI**, verkiezingen
- **27 JUNI**, 16.00 uur: uitslag in het Cultuurcafé

Informatie

Bureau Verkiezingen, Comeniuslaan 4, kamer 1.01, tel. (024 36)12745 / 11239. Zie ook www.ru.nl/verkiezingen.

Aloneliness

OPI
NIE

zelf een opinie insturen kan ook
mail 'm naar
redactie@vox.ru.nl
De redactie heeft het recht
de brief in te korten

'Laat zien hoe boeiend de talen zijn'

Er moet nú iets gebeuren om de aansluiting tussen het voortgezet onderwijs en de talenstudies te verbeteren. Alleen door samenwerking is het mogelijk om de dalende populariteit van talen(studies) een halt toe te roepen, zegt middelbareschooldocent Thomas de Bruijn. Hij trok op het symposium *Gelijk Oversteken aan de bel*.

Toen ik Nederlands ging studeren in 2000, spraken de mentoren over een 'best prima' jaar met 54 nieuwe studenten. Niet lang daarna groeide dat aantal tot 80, om vervolgens elk jaar te dalen naar iets meer dan 20 eerstejaars in 2016. Frans en Duits kennen dezelfde terugloop. Waarom kiezen studenten niet meer voor

een taal- en cultuurstudie? Een van de oorzaken is te vinden in het middelbaar onderwijs. Schooltalen zijn niet 'sexy'. Door de eenzijdige focus op het eind-examen leesvaardigheid is er minder ruimte in het curriculum om de rijkheid van literatuur, taal-beschouwing, psycholinguïstiek en taalbeheersing te laten zien.

Ik merk als docent Nederlands op een middelbare school een voorzichtige verschuiving. Docenten pikken het niet meer. Het curriculum moet weer in handen komen van de docenten, is het devies.

Harry Potter

Net zo goed als docenten in het voortgezet onderwijs, hebben universitair docenten de taak om studenten in spe te enthousiasmeren voor de schooltalen en aansluitende talenstudies. Dat kan alleen worden bereikt door te laten zien wát de studie Nederlandse, Duitse, Franse of Engelse taal en cultuur

of klassieke talen inhoudt. Hier ligt een belangrijke taak voor wdocenten. Er gebeurt heel veel op onderzoeksgebied dat kan dienen als inspiratie of input voor lessen in het voortgezet onderwijs, maar dan moet die stof wel zijn weg naar het klaslokaal vinden. Dat kan via een digitaal platform of de nieuwsbrief van een afdeling, maar ook letterlijk in de vorm van gastlessen. Leerlingen luisteren ademloos als een universitair docent tijdens een workshop, college of speeddate vertelt waarom digi-taal geen bedreiging vormt voor onze taal, hoe je nepnieuws ontmaskert of welke mythische verwijzingen er in Harry Potter zitten. Als er dan ook nog een horde energieke studenten meereist die naderhand kan sparren met de leerlingen over de onderzoeksvragen die de leerlingen in de klas hebben opgesteld over taal- en letterkundige onderwerpen, is het visitekaartje compleet. Dan kunnen studenten meteen hun enthousiasme over de studie overdragen. Daar kan geen open dag tegenop.

Activerend onderwijs

Universitair docenten kunnen het verschil maken. Scholieren die

ILLUSTRATIE: EMDE

aankloppen bij een letterenstudie nemen voorkennis over literatuurgeschiedenis, grammatica en verhaalanalyse mee. Daarnaast bezitten ze, als het goed is, de nodige onderzoeksvaardigheden. Het loont om aan het begin van een collegereeks de aanwezige voorkennis te inventariseren. Dat kost natuurlijk tijd, maar die wordt terugverdiend als er sneller verdieping optreedt binnen de collegereeks. Eerstejaarsstudenten nemen niet alleen bagage mee uit het voorbereidend wetenschappelijk onderwijs, ze zijn ook gewend aan activerende werkvormen. Nu is dit zeker geen pleidooi voor campusbrede speurtochten die toegang geven tot stukjes theorie of wekelijkse vlogs die het boek van de maand analyseren, maar studenten die wetenschappelijk inzichten enkel passief 'consumeren' – dat is niet meer van deze tijd. Een hoorcollege op zijn tijd zal een verademing zijn voor eerstejaarsstudenten, maar werkcolleges met activerend onderwijs moeten daar tegenover staan. Werkvormen met dagvoorzitters, expertgroepen en differentiatie kosten niet meer voorbereidingstijd dan 'normale' (werk)colleges, mits je als docent handvatten paraat hebt.

Gelijk Oversteken

Ik heb makkelijk praten. Ik geef vier dagen les op een middelbare school en mag één dag in de week het reilen en zeilen observeren binnen de letterenfaculteit.

Dan is het gemakkelijk om te roepen wat er allemaal anders kan en moet. Gelukkig zag ik een enorme bereidheid bij de deelnemers van het onlangs gehouden symposium Gelijk Oversteken: van vwo naar universiteit op de campus. Ook bij mijn collega's bij de vakgroep Nederlands zie ik de behoefte om in actie te komen tegen de terugloop van studenten. Er borrelt iets aan de oppervlakte, maar er is nog een hardnekkig obstakel te nemen: tijd. Als een universitair docent de overstek maakt naar een middelbare school, kan hij op die dag geen feedback geven aan studenten. Besluit hij of zij de collegereeks anders in te richten, dan is er minder tijd om de wekelijkse nieuwsbrief te vullen. Kortom, als je besluit iets nieuws te gaan doen, dan moet er aan de andere kant iets af. De beleidsmakers en onderwijs hoofden in de zaal knikten begrijpend toen ik tijd als grootste vijand noemde van een betere aansluiting vo-wo. Ik hoop maar dat het niet blijft bij dat ene 'knikje'.

Namens de Teachers in Residence, Thomas de Bruijn *Docent Nederlands Pax Christi College Druuten, Teacher in Residence Nederlandse taal en cultuur RU*

WILT U DE ADVIEZEN VAN DE TEACHERS IN RESIDENCE ONTVANGEN? U KUNT HET BOEKJE KOSTELOOS AANVRAGEN VIA WWW.RU.NL/HELDENGEZOCHT

HET GEDICHT

MEREL VAN SLOBBE IS DIT COLLEGEJAAR CAMPUSDICHTER. IEDERE MAAND SCHRIJFT ZIJ EEN GEDICHT VOOR VOX.

Draaideuren

bij het benzinestation zie ik geen verschil
tussen mensen die heen en mensen die terug gaan
iedereen eet aan houten picknicktafels
alsof de wereld uit draaideuren bestaat

op de parkeerplaats staat een man te schreeuwen:
de verwachte aankomsttijd is gewijzigd
maar hij vraagt niet hoe laat het is
en niemand geeft antwoord

in het blauwe licht van de wc vind ik mijn aderen
maar niet mijn ogen in de spiegel en ik denk:
als ik heroïne zou willen spuiten zou het lukken
het maakt me blij

zoals hoogtevrees niet bang om te vallen betekent
maar om te springen, er was een keer dat ik steeds
verder de zee in zwom, vervolgens weer omkeerde
en niemand had gezien waar ik bijna was geweest
de handdoek maakte me even droog als normaal

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit.

Redactie-adres: Thomas van Aquinostraat 4.00.6B, Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen, Tel: 024-3612112 redactie@vox.ru.nl

www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Tim van Ham, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Mathijs Noij, Martine Zuidweg

Eindredactie: Lydia van Aert

Columnisten: Lucienne van der Geld, Maarten van Gestel

Aan dit nummer werkten mee:

Tim Arets, Maarten van Gestel, Jerika Loren Heinzé, Ashwin Krishnan, Wiep de Ligny, Lara Maassen, Mark Ooms, Mirte van Rooijen, Auke Roos, Merel van Slobbe, Gijs Swennen, Felix Wagner, Jozien Wijkhuijs

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Joeri Borst, Marjolein van Diejen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Jos Janssen, Ramon Mangold, Gerard Verschooten

Illustraties: Merlijn Draaisma, Jeroen Murré, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak:

gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet
Tel: 023-5714745
zandvoort@bureauvanvliet.com
advertentie@vox.ru.nl

Druk: MediaCenter Rotterdam

De volgende Vox verschijnt op 6 april

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

ZIEN

MAARTEN VAN GESTEL (21) STOPTE MET DE FILMACADEMIE OM FILOSOFIE TE GAAN STUDEREN IN NIJMEGEN.

PATERSON

LUX

Paterson, over een dichtende buschauffeur, werd compleet genegeerd bij de Oscars. Terwijl het toch dé film is waarvoor je dit semester naar de bios moet.

ARRIVAL

Netflix

Een film over buitenaardse wezens zonder explosies? Oké, de film heeft misschien één ontploffing, maar vooral heel veel brains én plot-twists om u tegen te zeggen.

GO SHORT

Vanaf 5 april, LUX

Hét Nederlandse festival voor korte films strijkt opnieuw neer in Nijmegen. Hop met het blokkenschema in de hand van de ene zaal naar de andere. Entreprijzen nog niet bekend.

Undercover als

Student en Vox-medewerker Maarten van Gestel is naast filmliefhebber ook fanatiek vrijwilliger bij Go Short. Aan de hand van drie anekdotes blikt hij terug én vooruit op het filmfestival.

Tekst: Maarten van Gestel / Foto: Kelley van Everts

Volvo

Twee jaar geleden was ik voor het eerst vrijwilliger bij Go Short, voluit: Go Short International Short Film Festival. Ik had me als chauffeur aangemeld. Een beetje omdat autorijden leuk is, en vooral omdat films zeg maar echt mijn ding zijn en filmmakers doorgaans leuke mensen zijn. Het idee dat zij uren met me opgesloten zouden zitten in een luxe Volvo terwijl we naar Radiohead luisteren en diepzinnige gesprekken voeren, beviel me wel.

Dat plan ging een paar keer mis, met

filmmakers die vroegen of de muziek uit mocht en me als deel van de (blijkbaar zelfrijdende) auto beschouwden. Soms pakte mijn plan ook goed uit. Op een zonnige middag bracht ik een filmmaker uit Litouwen naar Eindhoven Airport. Ik zag mijn studie filosofie op dat moment niet meer helemaal zitten. Tot ik na onze gesprekken, discussies en vrolijke ruzies weer zin had in het leven op de universiteit. Achteraf gezien niet zo vreemd: hij had toevallig ook filosofie gestudeerd en bleek vervolgens de Litouwse Matthijs van Nieuwkerk te zijn geworden.

Films

Je kunt onbepert naar de bioscoop als vrijwilliger. Vijf dagen lang. Aan-gezien het allemaal shorts zijn, kun je zo vijftig films op je lijstje bijschrijven. Het voelt als een all-you-can-eat-

filmmaker

buffet, met als enige verschil dat je niet vol raakt.

Ik lachte om een tekenfilm over Russische astronauten. Dacht na bij een Nederlandse documentaire over pedofielen. Werd ongemakkelijk van een Zweedse seksfilm over homo's op leeftijd. Ging toen nog maar een keer naar de Russische tekenfilm en was weer blij. 't Was toch gratis.

Dit jaar vertoont Go Short onder andere een Poolse tekenfilm met de titel Pussy, waarvan het onderwerp zich laat raden. *Schmutzig* én leerzaam. Of de Finse short *Angry Hammer*. Mijn bescheiden voorspelling? Dat wordt kattenfilmpjes z.o. En dat moet je gaan zien voordat het cool is.

Schaamte

Go Short geeft ook feestjes. Als vrijwilliger mag je daar gratis naartoe. In vijf dagen festival ontmoet je veel

leuke mensen, dus daar zeg je geen nee tegen – ook niet wanneer je de volgende ochtend om kwart voor negen in TvA 08.32.453 moet zijn.

Op een van die feestjes kwam ik samen met een vriendin Torre en Rocco van De Staat tegen. We hadden bier gedronken en wilden met ze praten. In een poging origineel te zijn, stelden we ons voor als Letse filmmakers. Na een paar minuten vielen we door de mand. Sindsdien vermijd ik uit schaamte De Staat op festivals.

Dat geldt niet voor mijn vrouwelijke partner in crime. Toetsenist Rocco had vanaf het begin van onze act geen interesse in Letland, of in films. Wat hij wilde, dat was zij. Jammer genoeg voor deze anekdote had ze een vriendje en gingen we kort na deze rare ontmoeting naar huis. TvA wachtte op ons. *

UITGAAN

MIRTE VAN ROOIJEN (24) IS MASTERSTUDENT CREATIVE INDUSTRIES EN PROGRAMMEUR BIJ CAMELOT LIVE.

CHOCOLADE 4 YEAR ANNIVERSARY

24 maart, Doornroosje

Bij deze editie gaat Chocolate back to basic. Op één avond komen de beste urban- en hiphopartiesten van afgelopen jaren terug, dus pull up! 23.00 uur. 12 euro.

NACHTCOLLEGE

9 maart, Doornroosje

Genoeg van al die saaie colleges bij daglicht? Ga naar het nachtcollege en laat je bijscholen door de beste house- en technoartiesten van dit moment. 23.00 uur. 15 euro.

HET ZUSJE VAN DEBBIE'S BIG BIRTHDAY BASH

10 maart, De Bouillon (Honigcomplex)

Het zusje van Debbie is (ook) vier jaar geworden en dat viert ze met een ultieme verjaardagsfuif. Je wordt helaas niet thuisgebracht. 23.00 uur. 8 euro.

HOREN

TED VAN AANHOLT (21) IS BACHELORSTUDENT FILOSOFIE, RECENSENT BIJ 3VOOR12 GELDERLAND EN CONCERT-FOTOGRAAF.

BILL LAWRENCE GROUP

12 maart, Doornroosje

Lawrence is toetsenist van de populairste jazzband van het moment: Snarky Puppy. Zijn sound is het ene moment funky en dansbaar, dan weer jazzy en gecompliceerd. 20.15 uur. 17,50 euro.

JO GOES HUNTING

16 maart, Merleyn

Frontman/drummer Jimmi Jo is het kleine broertje van Rocco, toetsenist van De Staat. Dezelfde laconieke houding als zijn grote broer maar tien keer zo muzikaal. Alternatieve rock met een twist. 22.00 uur. 8 euro.

LEZEN

JORDI LAMMERS (20) IS STUDENT NEDERLANDS EN WAS VORIG JAAR CAMPUSDICHTER VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT.

NIJMEEGS BOEKENFEEST

25 maart, De Vereniging

Het Nijmeegs Boekenfeest staat in het teken van verboden vruchten. Met: Ellen Deckwitz, Jelko Arts en Charlotte van den Broeck. 19.30 uur. 10 euro.

KROEGCOLLEGE

23 maart, Cali

Een college volgen in de kroeg? Dat kan! Luister met een biertje in de hand naar een lezing over het Boekenweekthema verboden vruchten. 20.00 uur. Gratis entree.

ISLAM AND PHILOSOPHY

13 maart, Collezalen-complex

De invloedrijke Afrikaanse filosoof Souleymane Bachir Diagne bespreekt hoe de islamitische filosofische traditie een betekenisvolle rol kan spelen in het heden. 19.30 uur. Gratis entree.

about THE DUTCH

↖ Serena Gill

Serena Gill is a Canadian track and field athlete who started her studies at Radboud University a month ago. Serena runs her own travel blog, *Simply Adventuring*. In her short time here at Nijmegen, she has already tried to blend in with the Dutch. "I had a fresh stroopwafel, bought myself a bike, and tried kibbeling.

I also bought some tulips at the Grote Markt!" What strikes her most about Dutch people? "From purchasing things at the supermarket to being served in a cafe, everyone provides a genuine response and I feel that they really hope I enjoy the rest of my day. Just don't get in their way while you're biking!" Compared to Canada, she feels

that life is more laidback in the Netherlands. "Back home, soon after finishing our food in a restaurant, my friends and I would pay for our bill and leave. Dutch people really enjoy conversation, so a simple coffee could last a few hours." One of the most exciting things she has done was a bike ride into Germany. Crossing the border into another country by bike, an item on her bucket list, also happened

to be her first time in Germany. She is looking forward to King's Day. "I was in a hostel in Peru three years ago during King's Day with lots of Dutch travelers, who gave us pieces of orange cloth and lit shots on fire. I'm excited to experience the real thing in The Netherlands."

Tekst: Ashwin Krishnan
Illustratie: JeRoen Murré